

Udskriftsdato: 15. juni 2024

LBK nr 209 af 27/02/2024 (Gældende)

Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift (momsloven)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2023-9505

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 1310 af 06/12/2019 § 1 - LOV nr 332 af 09/04/2024

Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift (momsloven)¹⁾²⁾

Herved bekendtgøres lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4, nr. 1-12 og 14-28, i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020, § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020, § 2 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, § 9 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, § 5, nr. 1 og 3-21, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 2 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 5 i lov nr. 288 af 7. marts 2022, § 4 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 1 i lov nr. 904 af 21. juni 2022, § 41 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 1 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 1795 af 28. december 2023.

Den ændring, der følger af § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af 5. december 2019 om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love (Godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v., ændring vedrørende konsignationslagre, kædehandel og bekæmpelse af momssvig ved EU-handel, overførsel af varer til andre EU-lande, ændring af reglerne om udtagning af varer, ydelser og aktiver og præcisering af EU-regel om levering mod vederlag m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 2 i lov nr. 904 af 21. juni 2022 om ændring af momsloven (Ændring af reglerne om brugtmoms, momsgodtgørelse og -fritagelse for diplomater og justering af reglerne om undervisning og turistsalg m.v.).

De ændringer, der følger af § 1, nr. 1-6, i lov nr. 1310 af 6. december 2019 om ændring af momsloven, kildeskatteloven og lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (Digitale salgsregistreringssystemer og ændring af reglerne om udstedelse af skattekort til tredjelandsstatsborgere), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil (Modernisering af momsreglerne for grænseoverskridende handel med varer og ydelser solgt til forbrugere i EU, digitale salgsregistreringssystemer, håndtering af A-skat m.v. i forbindelse med udbetaling fra feriegarantiordninger m.v. og udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog m.v.).

Den ændring, der følger af § 1, nr. 7, i lov nr. 1310 af 6. december 2019 om ændring af momsloven, kildeskatteloven og lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (Digitale salgsregistreringssystemer og ændring af reglerne om udstedelse af skattekort til tredjelandsstatsborgere), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af ændringen fastsættes af skatteministeren, jf. § 4, stk. 2, i lov nr. 1310 af 18. december 2019.

Den ændring, der følger af lov nr. 1434 af 17. december 2019 om ændring af momsloven (Værnsregel mod misbrug af særordningen for rejsebureauer), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 18 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 om ændring af momsloven, chokoladeafgiftsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af momsloven (Indberetning af betalingsoplysninger til bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig, omvendt betalingspligt for teleydelser, notifikationsordning i visse afgiftslove, ændring af regler om ansvarsfrihed, tydeliggørelse af praksis om skærpede bøder, oplysningspligt i forbindelse med delvis momsfradrag, justering af regler om udtagning, fritagelse for lønsumsafgift på energivirksomheders aktiviteter vedrørende indefrysning i forbindelse med indefrysningsordning for høje energiregninger, ændring af regler om kompetence til opkrævning af visse underholdsbidrag m.v.).

Den ændring, der følger af § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Implementering

af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolels salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragets rets indtræden m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 14 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven (Indførelse af afgift på nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak, justering af betingelser for fjernsalgsregistrering for visse punktafgifter, ændring af momsloven som reaktion på covid-19-pandemien m.v.).

Kapitel 1

Afgiftsområde

§ 1. Erhvervsmæssig levering af varer og ydelser med leveringssted i Danmark er afgiftspligtig efter denne lov. Afgiftspligtig er ligeledes erhvervelse af varer fra andre EU-lande og indførsel af varer fra steder uden for EU. Afgift efter loven betales til staten.

§ 2. Det danske afgiftsområde omfatter de danske landområder og søterritoriet samt lufrummet derved. Afgiftsområdet omfatter ikke Færøerne og Grønland.

Stk. 2. EU's afgiftsområde omfatter de områder, som er fastsat i EF's bestemmelser herom, herunder det danske afgiftsområde. Som steder uden for EU betragtes de områder, der ikke er omfattet af EU-landenes afgiftsområder.

Kapitel 2

Afgiftspligtige personer

§ 3. Afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed.

Stk. 2. Som afgiftspligtig person anses endvidere:

- 1) Enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel til et andet EU-land, jf. § 11, stk. 7.
- 2) Offentlige forsyningsvirksomheder.
- 3) Andre statslige, regionale og kommunale institutioner, for så vidt de leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Stk. 3. Flere personer, der registreres under ét, jf. § 47, stk. 4, anses som én afgiftspligtig person. Har en afgiftspligtig person flere virksomheder, der registreres hver for sig, jf. § 47, stk. 3, 2. pkt., anses hver af de selvstændigt registrerede virksomheder som én afgiftspligtig person.

Kapitel 3

Afgiftspligtige transaktioner

Leverancer

§ 4. Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Levering af en ydelse omfatter enhver anden levering.

Stk. 2. Gas, vand, elektricitet, varme, kulde og lign. anses som varer.

Stk. 3. Som levering af en vare anses endvidere:

- 1) Overdragelse af en vare i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg.

- 2) Faktisk overdragelse af en vare i henhold til en kontrakt, som vedrører udlejning af en vare for et bestemt tidsrum eller salg på kredit, med en klausul om, at ejendomsretten under normale forhold overgår til lejer eller køber senest ved betaling af det sidste lejebeløb eller afdrag.
- 3) Overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dets vegne eller ifølge lov.

Stk. 4. Når en formidler af en ydelse handler i eget navn, men for en andens regning, anses formidleren for selv at have modtaget og leveret den pågældende ydelse.

Stk. 5. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af en samlet formuemasse som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne. Når virksomheden er registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a for den aktivitet, der udøves i forbindelse med den overdragne formuemasse, er det dog en betingelse, at køber ligeledes bliver registreret for den pågældende aktivitet. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om købers navn og adresse og om salgsprisen for det overdragne.

§ 4 a. Enhver overdragelse af en voucher til ét formål, jf. § 73 b, nr. 2, der foretages af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, betragtes som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til. Den faktiske overdragelse af varerne eller den faktiske levering af ydelserne til gengæld for en voucher til ét formål, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, betragtes ikke som en uafhængig transaktion.

Stk. 2. Foretages overdragelsen af en voucher til ét formål af en afgiftspligtig person, der handler i en anden afgiftspligtig persons navn, betragtes denne overdragelse som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, foretaget af den anden afgiftspligtige person, i hvis navn den afgiftspligtige person handler.

Stk. 3. Er leverandøren af varerne eller ydelserne ikke den samme som den afgiftspligtige person, der handler i eget navn og har udstedt voucheren til ét formål, anses leverandøren dog for at have foretaget leveringen til den pågældende afgiftspligtige person af de varer eller ydelser, som den pågældende voucher relaterer sig til.

§ 4 b. Der skal betales afgift af den faktiske overdragelse af varer eller ydelser til gengæld for en voucher til flere formål, jf. § 73 b, nr. 3, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, mens der ikke skal betales afgift af hver forudgående overdragelse af vouchere til flere formål.

Stk. 2. Overdrages en voucher til flere formål af en anden afgiftspligtig person end den afgiftspligtige person, der foretager den afgiftspligtige transaktion i henhold til stk. 1, skal der betales afgift af enhver levering af ydelser, der kan identificeres, såsom distributions- eller reklameydelse.

§ 4 c. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro, anses den afgiftspligtige person for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 2. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 3. Ved fjernsalg af varer inden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et andet EU-land end det, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til en køber afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køber er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

- 2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.

Stk. 4. Ved fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et sted uden for EU til en køber i EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køberen er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.
- 2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.

§ 5. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer fra virksomheden, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer. Det gælder, når udtagning sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller til vederlagsfri overdragelse eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser. Udtagning af reklameartikler og lign. til en værdi af mindre end 100 kr., ekskl. afgift, og vareprøver sidestilles ikke med en levering.

Stk. 2. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer og ydelser, når de tages i anvendelse til formål som nævnt i § 42, stk. 1 og 3, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Stk. 3. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af immaterielle goder, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser.

Stk. 4. Med levering af ydelser mod vederlag sidestilles anvendelse af varer, der indgår i en virksomheds aktiver, til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret i forbindelse med indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer.

Stk. 5. Med levering mod vederlag sidestilles vederlagsfri levering af ydelser, som af den afgiftspligtige person foretages til privat brug eller til brug for dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Stk. 6. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer og ydelser i forbindelse med byggeri m.v. til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds leverancer.

§ 6. Der betales afgift af afgiftspligtige personer bortset fra offentlige institutioner m.v. omfattet af § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, der for egen regning på egen, lejet eller lejers grund opfører bygninger til salg eller udlejning, eller som på egne eller lejede bygninger udfører ombygnings- eller moderniseringsarbejde med henblik på salg eller udlejning, hvis den pågældende eller dennes ansatte udfører arbejde ved projekteringen, opførelsen eller ombygnings- eller moderniseringsarbejdet. 1. pkt. finder ikke anvendelse, når bygningen efter opførelsen, ombygningen eller moderniseringen anvendes til privat brug for virksomhedens indehaver, medmindre opførelsen, ombygningen eller moderniseringen sker med henblik på salg som led i næring eller erhvervsmæssig udlejning. Reparations- eller vedligeholdelsesarbejde til en samlet værdi af mere end 100.000 kr. årligt sidestilles med ombygnings- eller moderniseringsarbejde.

Stk. 2. For byggeri m.v., hvoraf der skal betales afgift efter stk. 1, sidestilles det arbejde, der udføres, og de materialer, der anvendes til dette arbejde, med levering mod vederlag.

§ 7. Der betales afgift af afgiftspligtige personer bortset fra offentlige institutioner m.v. omfattet af § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, der for egen regning på egen eller lejet grund lader bygninger opføre til virksomhedens brug, eller som udfører ombygnings- eller moderniseringsarbejde på egne eller lejede bygninger til virksomhedens brug, hvis den pågældendes ansatte udfører arbejde ved projekteringen, opførelsen eller

ombygnings- eller moderniseringsarbejdet. Reparations- eller vedligeholdelsesarbejde til en samlet værdi af mere end 100.000 kr. årligt sidestilles med ombygnings- eller moderniseringsarbejde.

Stk. 2. For byggeri m.v., hvoraf der skal betales afgift efter stk. 1, sidestilles det arbejde, der udføres af virksomhedens ansatte, og de materialer, der anvendes til dette arbejde, med levering mod vederlag.

§ 8. (Ophævet)

§ 9. Leverancer mellem institutioner inden for samme ministerområde og leverancer mellem regionale og kommunale institutioner under samme region eller kommune betragtes ikke som en afgiftspligtig levering, når de pågældende institutioner er afgiftspligtige efter § 3, stk. 2, nr. 3. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere regioner eller kommuner, til de regioner eller kommuner, som er parthavere i institutionen.

§ 10. Med levering af varer mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EU-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land, jf. dog stk. 2 og 3 og § 10 a.

Stk. 2. En forsendelse eller transport af en vare til brug for en af følgende transaktioner anses ikke for at være en overførsel til et andet EU-land:

- 1) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes som fjernsalg, jf. § 4 c, stk. 3.
- 2) Levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, foretaget af leverandøren af varen i det andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, jf. § 14, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 3) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 4, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.
- 4) Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering af elektricitet og levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.
- 5) Levering af en vare, som er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.
- 6) Levering af varer i tilfælde, hvor aftageren er berettiget til godtgørelse efter § 45, stk. 12.
- 7) Levering af en ydelse, der præsteres for en afgiftspligtig person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret.
- 8) Midlertidig anvendelse af en vare i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, med henblik på levering af ydelser, der præsteres af en afgiftspligtig person, som er etableret i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen påbegyndes.
- 9) Midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land, hvis indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Stk. 3. Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne i stk. 2 kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses varen for at være overført til et andet EU-land. Overførslen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.

§ 10 a. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 10 ikke med levering af varer mod vederlag. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 11, stk. 3, ikke med erhvervelse mod vederlag.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer.
- 2) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres.
- 3) Den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af dette EU-land, er kendt af den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.
- 4) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, skal registrere overførslen af varerne i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den liste, som skal indsendes efter § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af varerne til den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

- 1) Er varerne forsendt eller transporteret her fra landet, anses der at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med § 34, stk. 1, nr. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne eller på sine vegne lod en tredjemand forsende eller transportere varerne.
- 2) Er varerne forsendt eller transporteret her til landet, anses der at være foretaget en erhvervelse af varer efter § 11, stk. 2, af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres.

Stk. 4. Er varerne ikke leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, nr. 3, og stk. 6, inden for 12 måneder efter varenes ankomst i det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og har ingen af omstændighederne i stk. 7 foreligget, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

Stk. 5. Overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, anses ikke for at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til det EU-land, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og
- 2) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 6. Erstattes den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at

- 1) alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt og
- 2) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 2, registrerer erstatningen i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 7. Ophører en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til § 10 eller § 11, stk. 3, for at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt. Er varerne leveret til en anden person

end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, eller stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering. Forsendes eller transporteres varerne til et andet land end det EU-land, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder. I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastslå en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.

Erhvervelser m.v.

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

- 1) varer fra andre EU-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a. Der betales dog ikke afgift, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet, eller når varen i salgslandet er afgiftsberigtiget efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel 17 om brugte varer m.v.,
- 2) nye transportmidler fra andre EU-lande, jf. stk. 7.

Stk. 2. Ved erhvervelse af en vare forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen fra et andet EU-land.

Stk. 3. Med erhvervelse mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons benyttelse i sin virksomhed af en vare, der af den afgiftspligtige person eller for dennes regning er forsendt eller transporteret fra et andet EU-land, når varen er fremstillet m.v., erhvervet eller indført fra et sted uden for EU som led i den afgiftspligtige persons virksomhed i det andet EU-land.

Stk. 4. Når varer, der erhverves af en ikkeafgiftspligtig juridisk person, forsendes eller transporteres fra steder uden for EU og den samme ikkeafgiftspligtige juridiske person indfører varerne i et andet EU-land end EU-landet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, anses varerne, jf. reglerne i stk. 2, for at være forsendt eller transporteret fra EU-landet, hvor varerne blev indført i EU. Når varerne indføres her i landet og forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes i et andet EU-land, kan importøren hos told- og skatteforvaltningen få godtgjort afgift, der efter § 46, stk. 6, er betalt ved indførslen af varerne, hvis importøren over for told- og skatteforvaltningen dokumenterer, at der er betalt afgift ved erhvervelsen af varerne i det andet EU-land.

Stk. 5. Det forhold, at de væbnede styrker i et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som gennemføres med henblik på en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, her i landet benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på EU's indre marked, sidestilles med erhvervelse af varer inden for EU's afgiftsområde mod vederlag, når indførslen af de pågældende varer ikke kan omfattes af den i § 36, stk. 4, omhandlede fritagelse.

Stk. 6. Med erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EU-lande sidestilles, at udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale her i landet benytter varer, som styrkerne og deres ledsagende civile personale har købt uden at være omfattet af reglerne for afgift af leverancer på et andet EU-lands område, og når varerne ikke kunne blive omfattet af en afgiftsfritagelse efter § 36, stk. 5.

Stk. 7. Ved nye transportmidler i stk. 1, nr. 2, forstås:

- 1) Motordrevne landkøretøjer (motorkøretøjer, traktorer, motorredskaber og knallerter) med et slagvolumen på over 48 cm³ eller en effekt på over 7,2 kW, når leveringen finder sted senest 6 måneder efter første ibrugtagning, eller når køretøjet har kørt højst 6.000 km.
- 2) Både på over 7,5 m, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når den har sejlet højst 100 timer.

- 3) Fly med en højest tilladt startvægt (take-off-weight) på over 1.550 kg, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når det har fløjet højst 40 timer.

§ 11 a. Der betales afgift af EU-varer, der efter at have været oplagt i Københavns Frihavn eller på et afgiftsoplag fraføres herfra.

Indførsel

§ 12. Der betales afgift af varer, der indføres her til landet fra steder uden for EU.

Stk. 2. Henføres varen ved indførslen under en ordning vedrørende midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.

Fritagelser

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Hospitalsbehandling og lægevirksomhed, herunder kirurgi, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje samt tandlæge- og anden dentalvirksomhed.
- 2) Social forsyning og bistand, herunder sådan, som præstes af børne- og ungdomsinstitutioner og institutioner inden for ældreområdet, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter ikke ydelser, der er visiteret i henhold til § 83 i lov om social service eller § 90, nr. 1, i barnets lov, og som leveres af andre end kommuner efter reglerne for frit leverandørvalg i hjemmeplejen, hvor betalingen for ydelsen afregnes mellem leverandøren og kommunen.
- 3) Skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritaget er endvidere privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau. Fritagelsen efter 1. pkt. omfatter ikke kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.
- 4) Foreningers og organisationers levering af ydelser og varer i nær tilknytning hertil til deres medlemmer i disses fælles interesse og mod et kontingent. Det er en forudsætning, at foreningen m.v. ikke arbejder med gevinst for øje, og at formålet er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder. Det er desuden en forudsætning, at afgiftsfritagelsen ikke kan fremkalde konkurrencefordrejning.
- 5) Ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præstes af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere samt opkrævning af entré ved sportsarrangementer. Fritagelsen omfatter dog ikke arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- 6) Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver og lign., samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke radio- og fjernsynsudsendelser, biograf- og teaterforestillinger, koncerter og lign.
- 7) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
- 8) Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom, herunder levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejningen eller bortforpagtningen. Fritagelsen omfatter dog ikke udlejning af værelser i hoteller og lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads, samt udlejning af opbevaringsboks.
- 9) Levering af fast ejendom. Fritagelsen omfatter dog ikke:
 - a) Levering af en ny bygning eller en ny bygning med tilhørende jord.

- b) Levering af en byggegrund, uanset om den er byggemodnet, og særskilt levering af en bebygget grund.
- 10) Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.
- 11) Følgende finansielle aktiviteter:
 - a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.
 - b) Sikkerheds- og garantistillelse, herunder forhandlinger herom, samt forvaltning af kreditgarantier ved den, der har ydet kreditten.
 - c) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer.
 - d) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, bortset fra samlerobjekter.
 - e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.
 - f) Forvaltning af investeringsforeninger.
- 12) Lotterier og lign. samt spil om penge, herunder spil på totalisator eller anden lignende måde.
- 13) Postydelser og dertil knyttede varer, der leveres af postoperatører, der varetager postbefordringspligten helt eller delvis. Fritagelsen gælder alene ydelser og dertil knyttede varer omfattet af postbefordringspligten. Fritagelsen omfatter ikke leverancer, hvor der er forhandlet individuelle vilkår.
- 14) Frimærker leveret til pålydende værdi, som kan anvendes til frankering her i landet, stempelmærker og lignende værdimærker.
- 15) Personbefordring. Fritagelsen omfatter dog ikke anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel. I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. tillige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.
- 16) Ydelser i direkte tilknytning til bisættelser.
- 17) Varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47, og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af fritagelse.
- 18) Varer leveret fra genbrugsbutikker, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en forudsætning, at butikken kun sælger brugte varer, der er modtaget vederlagsfrit, og at butikken kun beskæftiger ulønnet, frivillig arbejdskraft.
- 19) Ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift i henhold til nr. 1-6, 13 og 15, for så vidt angår transport af syge eller tilskadekomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål, og nr. 17, 18 og 21, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af deres virksomhed direkte nødvendige tjenester. Det er en forudsætning, at det enkelte medlems betaling

for disse ydelser nøjagtigt svarer til medlemmets andel i de fælles udgifter, og at afgiftsfritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

- 20) Investeringsguld, jf. § 73 a, herunder investeringsguld repræsenteret af værdipapirer, som indebærer en ejendomsret eller et tilgodehavende til guldet. Fritagelsen omfatter tillige formidling af investeringsguld udført af formidlere, der handler i andres navn og for andres regning.
- 21) Varer og ydelser, der leveres af almenvelgørende eller på anden måde almennyttige foreninger m.fl. i forbindelse med afholdelsen af aktiviteter, under forudsætning af, at fritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Det er en betingelse, at overskuddet fuldt ud anvendes til foreningens eget formål, samt at overskuddets anvendelse på anmodning af told- og skatteforvaltningen kan dokumenteres. Levering af varer og ydelser af forretningsmæssig karakter er ikke omfattet af fritagelsen.
- 22) Offentlige radio- og fjernsynsforetagenders ikkekommercielle virksomhed.

Stk. 2. Levering af varer, der alene har været anvendt i forbindelse med virksomhed, der er fritaget for afgift efter stk. 1, eller af varer, hvis anskaffelse eller anvendelse har været undtaget fra retten til fradrag efter kapitel 9, er fritaget for afgift.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af fast ejendom i henhold til stk. 1, nr. 9.

Kapitel 4

Stedet for afgiftspligtige transaktioner

Leverancer - varer

§ 14. Leveringsstedet for varer er her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når varen ikke forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på leveringstidspunktet.
- 2) Når varen forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller på dennes vegne, eller når varen sælges ved fjernsalg, jf. §§ 14 b og 21 e.
- 3) Når varen forsendes eller transporteres her til landet og varen installeres eller monteres her i landet af en udenlandsk leverandør eller for dennes regning.
- 4) Når varen leveres om bord på et skib, et fly eller et tog under den del af en personbefordring, som finder sted inden for EU, og afgangsstedet for befordringen er her i landet.
- 5) Når der leveres gas gennem et naturgassystem på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, eller når der leveres elektricitet eller varme eller kulde via varme- eller kuldenet til en afgiftspligtig videreforhandler, jf. stk. 2, som her i landet har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil varerne leveres, eller, i mangel af et sådant her i landet, hvis videreforhandleren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her.
- 6) Når der leveres gas gennem et naturgassystem på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, eller når der leveres elektricitet eller varme eller kulde via varme- eller kuldenet og en sådan levering ikke er omfattet af nr. 5 og varerne rent faktisk anvendes og forbruges her i landet. Hvis alle eller en del af disse varer ikke reelt forbruges af kunden, anses de ikkeforbrugte varer for at være anvendt og forbrugt her, når kunden her i landet har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil varerne leveres, eller, i mangel af et sådant her i landet, hvis kunden har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her.

Stk. 2. En afgiftspligtig videreforhandler efter stk. 1, nr. 5, er en afgiftspligtig person, hvis hovedbeskæftigelse i forbindelse med køb af gas eller elektricitet er at videresælge disse varer, og hvis eget forbrug af disse varer er ubetydeligt.

§ 14 a. Når samme varer leveres successivt og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved »mellemhandler« enhver leverandør i kæden bortset fra den første leverandør, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på situationer, der er omfattet af § 4 c, stk. 1 og 2.

§ 14 b. For fjernsalg af varer inden for EU er leveringsstedet her i landet, når varerne befinder sig her i landet på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes.

Stk. 2. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til et andet EU-land end der, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i det land, hvor varerne befinder sig på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes.

Stk. 3. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i dette EU-land, forudsat at afgiftsangivelsen for disse varer foretages i henhold til reglerne for importordningen i kapitel 16.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte varer, herunder brugte transportmidler, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der pålægges moms i henhold til særordningen i kapitel 17.

§ 14 c. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4 c, stk. 1 og 2, henføres forsendelsen eller transporten af varerne til den levering, der er foretaget af denne afgiftspligtige person.

Leverancer - ydelser

§ 15. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som værende afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser i henhold til reglerne i lovens kapitel 3, for at være en afgiftspligtig person i relation til alle sine indkøbte ydelser.

Stk. 2. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en juridisk person, der er registreringspligtig eller registreret for erhvervelse af varer fra andre EU-lande i henhold til §§ 50 eller 50 a eller tilsvarende bestemmelser i et andet EU-land, ligeledes for at være en afgiftspligtig person.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet, og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og § 18, § 19, stk. 1, § 21, stk. 1, § 21 a og § 21 b.

Stk. 2. For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet ikke for at være her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet til en afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en ikkeafgiftspligtig person og leverandøren har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres herfra, jf. dog stk. 5 og 6 samt §§ 17, 18 og 19-21 d.

Stk. 5. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet dog ikke for at være her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikkeafgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU til en ikkeafgiftspligtig person her i landet og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er her i landet, såfremt den underliggende transaktion foretages her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom beliggende her i landet, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendomsmæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt ydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, herunder ydelser fra arkitekter og tilsynsførende.

§ 19. Leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet for den del af befordringen, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 2. Leveringsstedet for transport af varer inden for EU til en ikkeafgiftspligtig person er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden transport af varer til en ikkeafgiftspligtig person end nævnt i stk. 2 er her i landet for den del af transporten, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 4. Ved transport af varer inden for EU forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige EU-landes afgiftsområde. Ved afgangssted forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved ankomststed forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

§ 20. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikkeafgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen rent faktisk udføres her:

- 1) Aktiviteter i tilknytning til transport, herunder lastning, losning, omladning og lign.
- 2) Vurdering af og arbejde på løsørestande.

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

§ 21 a. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser er her i landet, når ydelserne rent faktisk udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, der udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for EU, og når der under befordringen ikke gøres ophold uden for EU mellem afgangs- og ankomststedet, er her i landet, når afgangsstedet er her i landet.

Stk. 3. Afgangsstedet i henhold til stk. 2 er det første sted inden for EU, hvor der optages passagerer, eventuelt efter en rejsestrækning uden for EU. Ankomststedet er det sidste sted inden for EU, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for EU, eventuelt inden en rejsestrækning uden for EU. Ved returrejser anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

§ 21 b. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er her i landet, hvis transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed her.

Stk. 2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikkeafgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden udlejning af fritidsfartøjer til en ikkeafgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne ydelse rent faktisk leveres af leverandøren af ydelsen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

Stk. 4. Ved korttidsudlejning forstås, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage.

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet.

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) Levering og hosting af websteder.
- 2) Fjernvedligeholdelse af software og hardware.
- 3) Levering og ajourføring af software.
- 4) Levering af billeder, tekster og information og tilrådgivelsesstillelse af databaser.
- 5) Levering af musik, film og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder.
- 6) Levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelser anses især:

- 1) Faste og mobile telefonydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonydelser med en billeddannelseskomponent.
- 2) Telefonydelser via internettet, herunder internettelefoni.
- 3) Voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester.
- 4) Personsøgetjenester.
- 5) Audioteksttjenester.
- 6) Fax, telegraf og telex.
- 7) Adgang til internettet, herunder World Wide Web.
- 8) Private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold, herunder radio- eller tv-programmer, der udbydes via kommunikationsnet af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. Som radio- og tv-spredningstjenester anses især:

- 1) Radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.
- 2) Radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net, hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

- 1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtigelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankboks.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsørestande bortset fra transportmidler.
- 8) Adgang til et naturgassystem på EU's område eller til ethvert net, der er forbundet med et sådant system, til elektricitetssystemer eller til varme- eller kuldenet, transmission eller distribution gennem disse systemer eller net og andre dermed direkte forbundne ydelser.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i stk. 1, anses leveringsstedet dog for at være her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Særregel for begrænset salg inden for EU af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og fjernsalg af varer

§ 21 e. Uanset reglen for leveringssted i § 21 c for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og reglen for leveringssted for fjernsalg af varer i § 14 b, stk. 1, er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser alle er opfyldt:

- 1) Leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i ét EU-land.
- 2) Ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller varerne forsendes eller transporteres til et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.
- 3) Den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 2 overstiger ikke 10.000 euro i det indeværende kalenderår, hvilket heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 2. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan fravælge at anvende det efter stk. 1 fastlagte leveringssted, således at leveringsstedet i stedet fastlægges i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i kapitel 4. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelser

§ 22. Stedet for erhvervelse af en vare fra et andet EU-land er her i landet, når varen befinder sig her efter afslutningen af forsendelsen eller transporten til erhververen.

Stk. 2. En vare, der er erhvervet under benyttelse af dansk registreringsnummer, anses for erhvervet her i landet, selv om varen ikke er modtaget her, medmindre erhververen kan godtgøre, at erhvervelsen pålægges afgift i det andet EU-land, hvortil forsendelsen eller transporten er sket.

Kapitel 5

Afgiftspligtens indtræden

Leverancer

§ 23. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelsen finder sted (leveringstidspunktet).

Stk. 2. Udstedes faktura over en leverance, anses fakturerings tidspunktet som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden eller snarest efter leverancens afslutning.

Stk. 3. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted, eller inden faktura udstedes, anses betalings tidspunktet som leveringstidspunkt, jf. dog de særlige regler for vouchere i §§ 4 a og 4 b.

Stk. 4. For varer, der leveres i kommission eller i konsignation, anses leveringstidspunktet for at være enten det tidspunkt, hvor leveringen finder sted, eller det tidspunkt, hvor afregningen med kommissionæren eller konsignatøren finder sted. I sidstnævnte tilfælde må faktura først udstedes ved afregningen.

Stk. 5. Ved levering af varer eller ydelser, der medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger uden at være omfattet af overdragelse af varer eller salg af varer på kredit efter § 4, stk. 3, nr. 2, anses leveringstidspunktet, jf. stk. 1, for at være ved udløbet af hver af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører.

§ 23 a. Uanset § 23 er leveringstidspunktet og tidspunktet for afgiftens indtræden for leveringen af varer fra en afgiftspligtig person, der anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4 c, stk. 1 og 2, og for leveringen af varer til denne afgiftspligtige det tidspunkt, hvor betalingen er accepteret.

§ 24. Ved levering af varer, der er omfattet af § 34, stk. 1, nr. 1-4, anses leveringstidspunktet for at være den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted. Er der udstedt en faktura inden denne dato, anses fakturerings tidspunktet dog som leveringstidspunkt.

Stk. 2. Ved løbende levering af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.

Erhvervelser

§ 25. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor varen erhverves. Erhvervestidspunktet anses for at være den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted. Er der udstedt en faktura inden denne dato, anses fakturerings tidspunktet dog som erhvervestidspunkt.

Stk. 2. Ved løbende erhvervelse af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses erhvervelsen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.

Leverancer af ydelser inden for EU

§ 25 a. Ved levering af ydelser inden for EU enten her til landet eller til et andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, fastsættes leveringstidspunktet efter § 23, stk. 1 og 3.

Stk. 2. Ved løbende levering af ydelser, der er nævnt i stk. 1, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i kalenderåret, når leverancen af ydelserne har strakt sig over en periode på mere end 1 år uden mellemliggende afregning eller betaling for ydelserne, og så længe leverancen af ydelserne ikke er afsluttet.

Indførsel

§ 26. Afgiftspligten indtræder på tidspunktet for varens indførsel. Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

Kapitel 6
Afgiftsgrundlaget
Leverancer

§ 27. Ved levering af varer og ydelser er afgiftsgrundlaget vederlaget, herunder tilskud, der er direkte forbundet med varens eller ydelsens pris, men ikke indbefattet afgiften efter denne lov. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted, eller inden faktura udstedes, udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af det modtagne beløb.

Stk. 2. I afgiftsgrundlaget medregnes:

- 1) Told og afgifter, der i henhold til andre love er opkrævet af tidligere omsætningsled, eller som betales i forbindelse med indførsel fra steder uden for EU eller ved erhvervelse af varer fra andre EU-lande, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende levering.
- 2) Biomkostninger som udgifter til provision, emballage, forsendelse, forsikring og lign., som leverandøren forlanger afholdt af aftageren.
- 3) Tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og ydelser.
- 4) Agentprovision og lign. samt auktionssalær.
- 5) Kreditkøbstillæg, finansieringstillæg og lign.

Stk. 3. I afgiftsgrundlaget medregnes ikke:

- 1) Prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling.
- 2) Kasserabat eller andre rabatter, der opnås på det tidspunkt, hvor leveringen finder sted.
- 3) Beløb, som en virksomhed modtager fra aftager som godtgørelse af omkostninger afholdt i aftagers navn og for dennes regning, og som i virksomheden registreres på en udlægskonto. Virksomheden skal kunne gøre rede for de enkelte beløb for disse udgifter og kan ikke fradrage afgiften heraf.
- 4) Renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, på betingelse af, at det af købekontrakten eller af bilag vedrørende betalingerne fremgår, hvor meget renten udgør af de enkelte betalinger.

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv. Fradraget foretages, når rabatten bliver effektiv, og er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften. Tilsvarende gælder for andre prisafslag.

Stk. 5. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af beløb, der er godtgjort kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted.

§ 27 a. Afgiftsgrundlaget for levering af varer eller ydelser, der foretages mod en voucher til flere formål, jf. § 73 b, nr. 3, er det samme som den modværdi, der er betalt for voucheren, eller i mangel af oplysninger om denne modværdi den pengeværdi, der er angivet på selve voucheren til flere formål eller i den tilhørende dokumentation, med fradrag af momsbeløbet for de leverede varer eller ydelser.

§ 27 b. Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris kostprisen på det tidspunkt, hvor disse transaktioner finder sted.

§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris kostprisen på det tidspunkt,

hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 6, når udtagningen sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3 og 6, når udtagningen sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer og i mangel af en købspris kostprisen og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

§ 29. Foretages en leverance af en vare eller ydelse, hvor modværdien er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen og modtageren af leveringen eller ydelsen ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, skal afgiftsgrundlaget fastsættes på den i § 28, stk. 3, anførte måde, når der mellem leverandør og modtager er et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3. I tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig levering af varer og ydelser, fastsættes afgiftsgrundlaget som i § 28, stk. 4, 2. pkt.

Stk. 2. Er der mellem leverandør og modtager et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen påbyde, at afgiftsgrundlaget fastsættes på tilsvarende måde som anført i stk. 1, såfremt

- 1) modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen, og leverandøren ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, og leverancen er omfattet af en fritagelse i henhold til § 13, stk. 1, eller
- 2) modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er højere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1.

Stk. 3. Der anses at være et interessefællesskab mellem en leverandør og en modtager i følgende tilfælde:

- 1) Leverandør og modtager er nært forbundet gennem familie eller andre nære personlige bindinger.
- 2) Leverandør og modtager er nært forbundet gennem retlige, ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger.
- 3) Leverandør eller modtager har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom.

Stk. 4. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1 og 2, kan afgiftsberigtiges med et standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.

§ 29 a. For vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, for hvilke der er taget fuldt fradrag for afgift vedrørende anskaffelse eller leje, kan der ske en afgiftsbetaling på 40 kr. pr. dag i indtil 20 dage pr. kalenderår for udtagning af køretøjet til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Der udstedes bevis for afgiftens betaling, som skal medbringes under kørsel med køretøjet den pågældende dag og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen. 2. pkt. finder ikke anvendelse for privat brug ved direkte

kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis føreren er tilkaldt til udrykningskørsel. Betaling af afgift for den i 3. pkt. nævnte kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel.

Stk. 2. Afgiftsbetaling efter stk. 1 kan ikke foretages for køretøjer, der er fritaget for afgift efter lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofferbrugsafgiftsloven eller fritaget for registreringsafgift efter § 2 i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. Dette gælder dog ikke el- eller brintdrevne køretøjer.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af ordningen i stk. 1 om dagsbeviser.

§ 30. Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse efter reglerne i denne bestemmelse. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges til en lavere pris end indkøbsprisen, beregnes på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med salgsprisen og i nævneren har den oprindelige købspris. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges med fortjeneste, beregnes som 20 pct. af differencen mellem salgsprisen og den betalte registreringsafgift på købstidspunktet. Ved udtagning af køretøjer, som indeholder registreringsafgift på udtagningstidspunktet, beregnes afgiften på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med købsprisen (restværdien på udtagningstidspunktet) og i nævneren har den oprindelige købspris. For køretøjer, der ikke indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, beregnes afgiften efter lovens almindelige regler. Leasingselskaber, som efter endt leasing afgiftsberigtiger køretøjet i eget navn, kan ved videresalget afregne afgift af salgsprisen efter denne bestemmelse eksklusive den betalte registreringsafgift.

Stk. 2. Autoforhandlere kan ved salg af indregistrerede demonstrations- og udlejningspersonbiler, der har været anvendt til forhandlerens fradragsberettigede formål, anvende reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Beregnes afgiften på det i stk. 1 og 2 anførte grundlag, må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes.

Stk. 4. Kunstnere eller disses arvinger kan ved førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, afgiftsberigtige de pågældende genstande på et reduceret grundlag svarende til 20 pct. af afgiftsgrundlaget som fastsat efter §§ 27-29.

Erhvervelser

§ 31. Ved erhvervelse af varer fra andre EU-lande er afgiftsgrundlaget vederlaget for varen. §§ 27-29 samt § 30, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Indførsel m.v.

§ 32. Ved indførsel af varer fra steder uden for EU er afgiftsgrundlaget toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der er foranlediget af indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. Til afgiftsgrundlaget medregnes endvidere de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes bestemmelsessted i EU, når dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder.

Stk. 2. Ved indførsel af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, jf. § 69, stk. 4-6, er afgiftsgrundlaget 20 pct. af afgiftsgrundlaget som fastsat efter stk. 1.

Stk. 3. Varer, som har været midlertidigt udført til steder uden for EU, og som genindføres efter reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, kan af told- og skatteforvaltningen på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget alene af omkostningerne, herunder forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v. ved den uden for EU foretagne forarbejdning m.v.

Stk. 4. Ved fraførsel fra en af de i § 11 a eller § 12, stk. 2, nævnte ordninger udgør afgiftsgrundlaget det beløb, der ville være blevet anvendt ved indførslen, levering eller erhvervelsen ved henførslen af

varen under de nævnte ordninger med tillæg af værdien af de fritagne ydelser, der inden fraførslen måtte være præsteret i forbindelse med varerne. Har varerne været handlet, medens de var omfattet af de nævnte ordninger, udgør afgiftsgrundlaget den værdi, der blev anvendt ved den sidste af disse leveringer, forhøjet med værdien af enhver af de fritagne ydelser, som er præsteret efter dette tidspunkt.

Kapitel 7

Afgiftssatsen

§ 33. Afgiften udgør 25 pct. af afgiftsgrundlaget.

Kapitel 8

Afgiftsfritagelser

Leverancer

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a. Det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.
- 2) Levering af nye transportmidler, der af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen i et andet EU-land.
- 3) Levering af punktafgiftspligtige varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når der skal betales punktafgift af varen i modtagerlandet, og forsendelsen sker i overensstemmelse med reglerne for handel med punktafgiftspligtige varer. Ved punktafgiftspligtige varer forstås energiprodukter, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt forarbejdet tobak efter EU's regler, men ikke gas, der leveres gennem et naturgas-system på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.
- 4) Overførsel af varer i overensstemmelse med EU's regler herom til brug for virksomheden i et andet EU-land. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.
- 5) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er etableret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EU. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge eller på Ålandsøerne, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen for den enkelte vare overstiger 1.200 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted andre steder uden for EU, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter varer til en værdi over 300 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.
- 6) Arbejdsydelser på varer, som efter behandlingen bliver transporteret til et sted uden for EU af virksomheden eller af en aftager etableret i udlandet.
- 7) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af skibe med en bruttotonnage på 5 t eller en bruttoregistertonnage på 5 t eller derover, bortset fra lystfartøjer, og levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disses faste udstyr.

- 8) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord på skibe i udenrigsfart, bortset fra lystfartøjer, og ydelser, der præsteres for sådanne skibe og deres ladning.
- 9) Leveringer af varer bestemt som brændstof til skibe omfattet af nr. 8 og forsyninger, herunder proviant, til skibe til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.
- 10) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsagelig flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disse luftfartøjers faste udstyr samt nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord på disse luftfartøjer.
- 11) Ydelser, der præsteres for luftfartøjer omfattet af nr. 10 og deres ladning.
- 12) Levering af brændstof og forsyninger, herunder proviant, til luftfartøjer omfattet af nr. 10.
- 13) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som benyttes af statsinstitutioner, og af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelse af disse luftfartøjer.
- 14) Levering af:
 - a) Varer og ydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder i andre EU-lande, i det omfang de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
 - b) Varer og ydelser til Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller til de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller aftaler om hjemsted, for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning.
 - c) Varer og ydelser til andre internationale organer end dem, der er nævnt i litra b, og som er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i det andet EU-land, som er værtsland, og til disse organers personale med diplomatiske rettigheder inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organer eller ved aftaler om hjemsted.
 - d) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra ethvert EU-land bortset fra EU-bestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
 - e) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra et NATO-land bortset fra bestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
 - f) Varer og ydelser til Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, når disse varer og ydelser er bestemt til brug for styrkerne eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i Republikken Cypern, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til Republikken Cypern.
- 15) Levering af guld til Danmarks Nationalbank.

- 16) Levering af ydelser, herunder transportydelser og hertil knyttede transaktioner, når ydelsen er direkte knyttet til udførsel af varer til steder uden for EU eller til indførsel af varer, der befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v.
- 17) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i nr. 5-16 omhandlede transaktioner eller ved transaktioner, som udføres uden for EU.
- 18) Levering af aviser, herunder aviser leveret elektronisk, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.
- 19) Levering af varer bestemt til toldbehandling og omfattet af midlertidig opbevaring, levering af varer bestemt til at skulle anbringes i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, levering af varer bestemt til anbringelse på eller oplagt på toldoplag, levering af varer bestemt til eller omfattet af aktiv forædling samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.
- 20) Levering af varer henført under en ordning vedrørende intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, og levering af varer og ydelser i forbindelse med leveringen.
- 21) Levering af varer, der er bestemt til at skulle henføres til eller er henført til et afgiftsoplag, samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.

Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt de forpligtelser, der er fastsat i og i medfør af § 54, stk. 1, til at indsende lister, eller hvis den indsendte liste ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ved rejsende, jf. stk. 1, nr. 5, 2. pkt., forstås en person, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted inden for EU.

Stk. 4. Et luftfartsselskab er i et bestemt kalenderår omfattet af stk. 1, nr. 10, når selskabets udenrigstrafik udgør mere end 55 pct. af dets samlede flytrafik beregnet på baggrund af omsætning og antal fløjne kilometer i det senest afsluttede regnskabsår. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler.

Stk. 5. Efter ansøgning meddeler told- og skatteforvaltningen tilladelse til afgiftsoplag for råvarer nævnt i bilaget til denne lov. Der skal påvises et økonomisk behov for oplaget, jf. 1. pkt. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse, for regnskabsføring samt for hæftelse.

Stk. 6. Levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU, er fritaget for afgift. Fritagelsen omfatter alene levering af varer til rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge. Beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse på udførsel af varer, jf. 1. pkt.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen meddeler med henblik på opfyldelse af traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for levering af

- 1) varer, der er betalt af midler stillet til rådighed af De Forenede Staters regering som led i det fælles forsvar,
- 2) forsvarsmateriel til organisationer tilsluttet NATO,
- 3) materialer og ydelser i forbindelse med gennemførelsen af arbejder under NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogram.

Stk. 8. Virksomheder, der ønsker at foretage attestations om udførsel af varer omfattet af stk. 1, nr. 5, skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om administration af ordningen i stk. 6 og for godkendelse af virksomheder efter stk. 8.

§ 34 a. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4 c, stk. 2, er levering af disse varer til denne afgiftspligtige person fritaget for afgift.

§ 34 b. Levering af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indkøbte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ, der har modtaget den fritagne levering, underrette told- og skatteforvaltningen herom, såfremt fritagelsen er blevet anvendt her i landet, og leveringen af de pågældende varer eller ydelser pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor betingelserne for fritagelsen ophørte med at finde anvendelse. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Erhvervelser

§ 35. Erhvervelse af varer fra andre EU-lande er fritaget for afgift, når

- 1) tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af registrerede virksomheder er fritaget for afgift,
- 2) en udenlandsk virksomhed, der er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land, sælger varer her i landet, som er erhvervet fra et andet EU-land end det land, hvor virksomheden er registreret (trekantshandel), og den registrerede varemottager her i landet betaler afgiften, jf. § 46, stk. 1, nr. 1. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal betales af virksomheden.

Stk. 2. Erhvervelse af varer er fritaget for afgift i samme omfang, som erhververen har ret til godtgørelse efter kapitel 10.

Indførsel

§ 35 a. Indførsel af varer fra steder uden for EU, som foretages af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ underrette told- og skatteforvaltningen herom, og indførslen af de pågældende varer pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor betingelserne for fritagelsen ophørte med at finde anvendelse. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

§ 36. Indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift

- 1) når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel eller toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EU, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten, eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer. Der skal ved midlertidig indførsel stilles sikkerhed for afgiften på samme måde og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed ved midlertidig indførsel. Registrerede virksomheder med fuld fradragsret efter § 37, godtgørelsesberettigede virksomheder efter § 45 og offentlige institutioner skal dog ikke stille sikkerhed. Der skal heller ikke stilles sikkerhed ved midlertidig indførsel fra Færøerne eller Grønland, hvis varemottageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland,
- 2) i overensstemmelse med EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden,

- 3) når afgift skal angives i henhold til importordningen i kapitel 16, og når det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelse af denne særordning, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til bestemmelser fastsat af skatteministeren, jf. § 66 u, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemslandet,
- 4) når tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af virksomheder ville være fritaget for afgift,
- 5) når varen af importøren leveres videre til et andet EU-land og denne levering er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4, eller
- 6) når der er tale om indførsel af gas gennem et naturgassystem eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, eller fra et gastankskib i et naturgassystem eller et opstrømsrørledningsnet, af elektricitet eller af varme eller kulde via varme- eller kuldenet.

Stk. 2. Ydelser i forbindelse med indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift, når ydelsens værdi indgår i afgiftsgrundlaget efter § 32, stk. 1.

Stk. 3. Der er i samme omfang og under samme betingelser, som er fastsat for toldfrihed, afgiftsfrihed for varer til fremmede staters herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttede personer med diplomatiske rettigheder. Der er endvidere afgiftsfrihed for indførsel af varer, som foretages af EU, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller af de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller ved aftaler om hjemsted, navnlig for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning. Afgiftsfriheden omfatter også indførsel af varer, som foretages af andre internationale organisationer end de i 2. pkt. nævnte, i det omfang de er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i EU-landet, der er værtsland for disse internationale organisationer, eller af medlemmer af disse organisationer inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted. Indførsel af personmotorkøretøjer, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale eller herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget ved indførsel af personmotorkøretøjer, er fritaget for afgift. Fritagelsen er med undtagelse af NATO's tilknyttede personale betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførslen af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges eller på anden måde overdrages til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.

Stk. 4. Indførsel af varer, som foretages her i landet af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, er fritaget for afgift.

Stk. 5. Indførsel af varer, som foretages her i landet, af væbnede styrker fra andre lande, der er parter i NATO, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, er fritaget for afgift.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen meddeler med henblik på opfyldelse af traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for indførsel fra steder uden for EU af

- 1) varer, der er betalt af midler stillet til rådighed af De Forenede Staters regering som led i det fælles forsvar,
- 2) materiel, der oplægges midlertidigt i depoter her i landet af udenlandske NATO-magter efter aftale med den danske regering,

3) materiel og udstyr i forbindelse med gennemførelsen af arbejder under NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogram.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for oplysningskrav, der skal opfyldes for at opnå afgiftsfritagelse efter stk. 1, nr. 5.

Kapitel 9

Fradrag

§ 36 a. Retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fradragsretten kan udøves, når

- 1) vedkommende er i besiddelse af en faktura eller
- 2) vedkommende, for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU, er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.

Fuld fradragsret

§ 37. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er

- 1) afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden,
- 2) den afgift, som efter § 11 påhviler varer, der er erhvervet fra et andet EU-land,
- 3) den afgift, som efter § 12 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EU, jf. dog § 69, stk. 2, og
- 4) den afgift, der skal betales efter § 5, stk. 1, 3 og 6, og §§ 6 og 7.

Stk. 3. Såfremt der skal betales afgift ved udtagning, kan afgiften af indkøb m.v. hertil fradrages i det omfang, dette ikke allerede er sket. Fradragsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af afgiftsgrundlaget ved udtagningen, jf. dog § 43, stk. 3, nr. 3.

Stk. 4. Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med opnåelse af delvis fradragsret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt formål, kan det oprindelig foretagne fradrag reguleres til fuld fradragsret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen.

Stk. 5. Udenlandske virksomheder registreret efter §§ 50-50 b kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage den afgift, som virksomheden efter § 45, stk. 1, ville være berettiget til godtgørelse af, hvis virksomheden ikke havde været registreret efter §§ 50-50 b.

Stk. 6. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a kan desuden som indgående afgift fradrage merværdiafgift på passagen af den faste forbindelse over Øresund, der ikke er omfattet af det danske afgiftsområde.

Stk. 7. Virksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer omfattet af § 13, stk. 1, nr. 10, og nr. 11, litra a-e, for så vidt ydelserne leveres til aftagere uden for EU, eller når de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som udføres til steder uden for EU.

Stk. 8. Transportvirksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med befordring til eller fra udlandet af personer med ledsagende bagage og transportmidler, jf. § 13, stk. 1, nr. 15.

Delvis fradragsret

§ 38. For varer og ydelser, som en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler og ydelser, jf. § 43, stk. 2, nr. 1 og 4, hvis salgspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kreditkøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

Stk. 2. For varer og ydelser, som af en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a benyttes både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til virksomheden uvedkommende formål, kan der udelukkende foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers fradragsberettigede brug i den registreringspligtige virksomhed.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter forudgående ansøgning give tilladelse til eller påbyde, at fradragsretten i virksomheder med flere sektorer opgøres særskilt for hver sektor inden for virksomheden. Virksomheden anses for at bestå af flere sektorer, når en afgiftspligtig person har flere virksomheder, der er registreret under ét, eller når der er forskellige driftsaktiviteter i samme virksomhed. Fastsættes fradragsretten sektorvis, skal virksomheden føre et særskilt regnskab for hver af disse sektorer.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den delvise fradragsret efter stk. 1 og 2, herunder hvilken foreløbig fradragsprocent der skal anvendes efter stk. 1, tidspunktet for opgørelsen af den endelige fradragsprocent og tidspunktet for angivelsen af regulering af afgiftstilsvaret som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent efter stk. 1.

§ 38 a. Momsregistrerede virksomheder skal én gang årligt efter told- og skatteforvaltningens anvisning i forbindelse med en momsangivelse oplyse, om virksomheden har momsfrie aktiviteter omfattet af § 13, stk. 1, der medfører, at der skal opgøres delvis fradragsret efter § 38, stk. 1.

Stk. 2. Ved oplysning om delvis fradragsret, jf. stk. 1, skal virksomheden angive størrelsen af den foreløbige fradragsprocent og slutdatoen for det regnskabsår, hvis omsætning den delvise fradragsprocent er beregnet på baggrund af.

§ 39. Afgift vedrørende opførelse af bygninger, herunder tilbygninger, som foruden lokaler for den registrerede virksomhed omfatter andre lokaler, kan fradrages med den del af den samlede afgift på bygningen, som byggeomkostningerne for virksomhedens lokaler skønnes at udgøre i forhold til de samlede byggeomkostninger.

Stk. 2. Til virksomhedens lokaler efter stk. 1 medregnes ikke

- 1) lokaler, der anvendes som bolig for virksomhedens indehaver eller personale, uanset om lokalerne tillige anvendes i den pågældendes erhverv,
- 2) lokaler, der anvendes til udlejning, medmindre udlejningen er omfattet af en frivillig registrering efter § 51, stk. 1.

Stk. 3. Afgift vedrørende ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder på de i stk. 1 omhandlede bygninger kan fradrages, i det omfang afgiften direkte vedrører virksomhedens lokaler. Det er en betingelse, at leverandøren i sin faktura har foretaget en opdeling af prisen for det udførte arbejde.

Stk. 4. Afgift vedrørende ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, som ikke direkte kan henføres til bygningens enkelte lokaler, kan fradrages efter forholdet mellem etagearealet af virksomhedens lokaler og bygningens samlede etageareal.

Stk. 5. Afgift vedrørende anlæg, reparation og vedligeholdelse og lign. af anden fast ejendom end bygninger kan fradrages med en andel, som opgøres efter reglerne i § 38, stk. 1 eller 2, jf. dog § 40, stk. 1.

§ 40. Afgift vedrørende vedligeholdelse af veje, der benyttes ved tilkørsel til en registreret landbrugs-virksomheds beboelsesbygninger og til virksomhedens driftsbygninger, kan fradrages med to tredjedele.

Stk. 2. Afgift vedrørende anskaffelse og drift af telefoner, som anbringes hos medarbejdere ansat i en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a med henblik på benyttelse i virksomhedens tjeneste, kan fradrages med halvdelen, såfremt telefonselskabets regninger er stilet til og betales af virksomheden. Fradraget kan dog ikke overstige afgiften af den af virksomheden faktisk afholdte udgift.

§ 41. Afgift, der vedrører anskaffelse af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, kan ikke fradrages, medmindre køretøjerne udelukkende anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Stk. 2. Afgift, der vedrører drift af de i stk. 1 omhandlede motorkøretøjer, kan fuldt ud fradrages, uanset om køretøjet kun delvis anvendes til fradragsberettigede formål i virksomheden.

Stk. 3. For lejede motorkøretøjer af den i stk. 1 omhandlede art, der under lejemålet ikke udelukkende anvendes i virksomheden, kan afgiften vedrørende driften og en tredjedel af afgiften på lejen fradrages.

Stk. 4. Er der for et køretøj af den i stk. 1 og 3 omhandlede art betalt afgift for privat anvendelse af køretøjet i henhold til § 29 a, stk. 1, anses køretøjet fortsat som anvendt udelukkende i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede leveringer af varer og ydelser.

Stk. 5. Det er en betingelse for fradragsret efter stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 48, stk. 1, 1. pkt.

§ 41 a. Når virksomhedens leverancer af guld er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 20, kan virksomheden som indgående afgift fradrage afgift, som kan henføres til

- 1) levering af investeringsguld til virksomheden, når dette guld er leveret af virksomheder, der har pålagt denne leverance afgift,
- 2) levering til virksomheden samt virksomhedens erhvervelse fra et andet EU-land eller indførsel af andet guld end investeringsguld, som efterfølgende af virksomheden eller for dennes regning omdannes til investeringsguld, eller
- 3) modtagne tjenesteydelser, som indebærer en forandring af guldets form, vægt eller lødighed.

Stk. 2. Virksomheder, der fremstiller investeringsguld eller omdanner guld af enhver art til investeringsguld, kan som indgående afgift fradrage afgift for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der anvendes i forbindelse med fremstilling eller omdannelse af investeringsguld svarende til, at en efterfølgende levering af gullet var blevet pålagt afgift.

Ingen fradragsret

§ 42. Virksomheder kan ikke fradrage afgift af indkøb m.v., som vedrører

- 1) kost til virksomhedens indehaver og personale,
- 2) anskaffelse og drift af bolig for virksomhedens indehaver og personale,
- 3) naturalafłønning af virksomhedens personale,
- 4) anskaffelse og drift af vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, feriehjem, sommerhuse og lign. for virksomhedens personale,
- 5) underholdning, restaurationsydelser, repræsentation og gaver, jf. dog stk. 2,
- 6) anskaffelse og drift af personmotorkøretøjer, der er indrettet til befordring af ikke mere end 9 personer, jf. dog stk. 4, 6 og 7.

Stk. 2. Virksomheder kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, fradrage 25 pct. af afgift af restaurationsydelser. Det er en forudsætning, at udgifterne hertil er af strengt erhvervsmæssig karakter.

Stk. 3. Virksomheder, der driver kursusvirksomhed efter § 13, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., kan fradrage 25 pct. af afgift af indkøb m.v., som vedrører bispisning af virksomhedens kursusdeltagere, i det omfang indkøbet heraf står i rimeligt forhold til de afholdte kurser.

Stk. 4. Virksomheder, der lejer personmotorkøretøjer i mere end 6 måneder i sammenhæng, kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, fradrage afgiften af lejen, dog højst med 25 pct. af fradragsgrundlaget efter stk. 5. Det er en betingelse, at mindst 10 pct. af den årlige kørsel med det lejede køretøj anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Stk. 5. Grundlaget for fradrag efter stk. 4 er inden for de første 3 år fra køretøjets første indregistrering 2 pct. pr. måned af den for køretøjet betalte registreringsafgift her i landet, herunder den beregnede registreringsafgift, som danner grundlag for beregningen af den forholdsmæssige registreringsafgift, jf. registreringsafgiftsloven, og 1 pct. pr. måned i følgende år. Hvis et køretøj har været i brug inden registreringen, eller hvis første registreringstidspunkt ikke kan fastslås, regnes perioden nævnt i 1. pkt. fra køretøjets fremstillingstidspunkt. Såfremt registreringsafgiftsbeløbet er ukendt, anvendes i stedet 55 pct. af udlejerens anskaffelsespris inkl. afgifter for køretøjet. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give oplysninger til brug for beregning af fradraget.

Stk. 6. Virksomheder, der forhandler eller udlejer motorkøretøjer, eller som driver køreskole, kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, fradrage afgiften af indkøb m.v. til disse formål.

Stk. 7. Virksomheder kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, fradrage merværdiafgiften på passagen af den faste forbindelse over Øresund.

Regulering for investeringsgoder

§ 43. For investeringsgoder skal der ske regulering af den fradragsberettigede afgift, hvis der sker ændringer i anvendelsen efter anskaffelsen af godet.

Stk. 2. Som investeringsgode efter stk. 1 betragtes

- 1) maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr., og som er undergivet værdiforringelse,
- 2) fast ejendom, herunder til- og ombygning,
- 3) reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt og
- 4) ydelser, der har samme egenskaber som materielle investeringsgoder, herunder software og rettigheder, og hvis anskaffelses- eller fremstillingspris eksklusive afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr.

Stk. 3. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal foretage regulering i følgende tilfælde:

- 1) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen har givet virksomheden ret til fuld eller delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et mindre fradrag.
- 2) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag eller har givet ret til delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et højere fradrag.
- 3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen m.v. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Dette gælder også ved udtagning af varer og immaterielle goder, jf. § 5, stk. 1 og 3. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af afgiftsgrundlaget.
- 4) Ved levering af fast ejendom, som er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 9. Leveringen sidestilles med den faste ejendoms overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades, i det omfang køberen overtager reguleringsforpligtelsen.
- 5) Når et investeringsgode overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, jf. § 4, stk. 5. Overdragelsen sidestilles med investeringsgodets overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af regulering efter stk. 3.

§ 44. For driftsmidler og ydelser foretages der regulering for ændringer, som indtræder inden for de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen inkl. det regnskabsår, hvori driftsmidlet eller ydelserne er anskaffet. For fast ejendom foretages der regulering for de første 10 regnskabsår, for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom dog kun de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen eller ibrugtagningen inkl. det regnskabsår, i hvilket den faste ejendom er anskaffet eller taget i brug.

Stk. 2. Regulering i de enkelte regnskabsår foretages for driftsmidler og ydelser og for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom med en femtedel og for fast ejendom med en tiendedel af det afgiftsbeløb, som er betalt i forbindelse med anskaffelsen eller ibrugtagningen af det pågældende investeringsgode. Reguleringen foretages på grundlag af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor det pågældende investeringsgode er anskaffet eller taget i brug. Ved regulering i tilfælde af afmeldelse fra registrering, ved salg, ved udtagning eller ved overdragelse foretages regulering dog for den resterende del af reguleringsperioden.

Stk. 3. Der foretages ikke regulering, såfremt udsvinget i fradragsprocenten er mindre end 10 i forhold til fradragsprocenten på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet.

Kapitel 10

Afgiftsgodtgørelse

§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet og hverken er valgfrit eller frivilligt registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervsmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun, i det omfang den afgiftspligtige persons transaktioner berettiger til fradrag i det land, hvor vedkommende er etableret, og i det omfang virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det, som findes her i landet, indrømmes godtgørelse kun, i det omfang virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.

Stk. 2. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader og personale, der er diplomatisk anmeldt, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale og det udsendte og konsulært anmeldte personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som herværende internationale organisationer og tilknyttet personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, eller som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste her i landet, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan der ydes afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste.

Stk. 3. Der ydes ikke godtgørelse efter stk. 2 af afgiften ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, brugt løsøre, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskaber af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben.

Stk. 4. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Stk. 5. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i NATO, til brug for disse styrker eller

det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.

Stk. 6. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2, 4 og 5 kan her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit. Indkøb af personmotorkøretøjer her i landet, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale eller herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget ved indkøb af personmotorkøretøjer, er fritaget for afgift. Fritagelsen er med undtagelse af NATO's tilknyttede personale betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse ved indkøb af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indkøbet af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges eller på anden måde overdrages til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.

Stk. 7. Godtgørelsesordningen efter stk. 2, 1.-3. pkt., administreres af Udenrigsministeriet, jf. dog stk. 8. Udenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil henvendelser til og fra Udenrigsministeriet i relation til godtgørelse skal foretages, herunder at henvendelser til og fra Udenrigsministeriet skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Udenrigsministeren kan dispensere fra kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Udenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument. Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 finder anvendelse ved Udenrigsministeriets genoptagelse og ændring af en ydet godtgørelse.

Stk. 8. Godtgørelse af afgift til NATO og NATO's tilknyttede personale, som efter aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, administreres af Forsvarsministeriet. Ligeledes administreres godtgørelsesordningen efter stk. 4 og 5 af Forsvarsministeriet. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil henvendelser til og fra Forsvarsministeriet i relation til godtgørelse skal foretages, herunder at henvendelser til og fra Forsvarsministeriet skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Forsvarsministeren kan dispensere fra kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Forsvarsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument. Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 finder anvendelse ved Forsvarsministeriets genoptagelse og ændring af en ydet godtgørelse.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen administrerer godtgørelsesordningen efter stk. 2, 4. pkt., for honorære konsuler.

Stk. 10. Klager over afgørelser truffet af Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan påklages til Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.

Stk. 11. For at opnå godtgørelse af afgift efter stk. 2 skal det enkelte køb mindst udgøre et grundbeløb på 1.432 kr. inklusive moms (2010-niveau) og fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion. Godtgørelsen opgøres pr. kvartal, og anmodning skal være indgivet senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb. Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om momsgodtgørelse, som er indgivet efter fristens udløb, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller internationale organisation eller en person, som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om momsgodtgørelse. En fritagelsesberettiget person anmeldt i Udenrigsministeriet efter stk. 2 kan maksimalt få godtgjort afgift af indkøb for 427.716 kr. (2010-niveau) inklusive moms i 1 kalenderår.

Stk. 12. Beløbsgrænsen nævnt i stk. 11, 1. pkt., gælder ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydelser.

Stk. 13. De i stk. 11 nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 14. Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EU, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne her i landet.

Stk. 15. Der ydes i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter EU-toldkodeksen er opfyldt, afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 16. Afgiftspligtige personer kan for indkøb, for hvilke afgiften efter denne lov ikke kan fradrages, få godtgjort afgiften efter denne lov af den afgift, der godtgøres efter følgende love:

- 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 2) Lov om afgift af elektricitet.
- 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 4) Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.
- 5) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 17. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af ansøgning om godtgørelse af afgift.

Stk. 18. Skatteministeren kan indgå en aftale med Sverige om opkrævning og godtgørelse af merværdiafgiften på passagen af den faste forbindelse over Øresund.

Kapitel 11

Betalingspligtige personer

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

- 1) aftageren er en registreret virksomhed, der har modtaget varen fra et andet EU-land ved en trekants-handel, jf. § 35, stk. 1, nr. 2,
- 2) aftageren er en afgiftspligtig person, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,
- 3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 bortset fra bro- og tunnelbilletter, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet,
- 4) aftageren er en registreret virksomhed her i landet, der modtager investeringsguld, der er pålagt afgift efter § 51 a eller af guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter, af en lødighed på 325 tusindedele eller derover.
- 5) aftageren er en registreret virksomhed, der modtager gas leveret gennem distributionssystemet for naturgas eller elektricitet fra en virksomhed, der er etableret i udlandet,
- 6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter, CO₂-kreditter eller gas- og elektricitetscertifikater fra en virksomhed etableret her i landet,
- 7) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager metalskrot fra en virksomhed etableret her i landet,
- 8) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet,
- 9) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der fra en virksomhed etableret her i landet modtager integrerede kredsløbsanordninger i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter,
- 10) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet,

- 11) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der er videreforhandler af gas eller elektricitet, jf. § 14, stk. 2, og som modtager denne gas eller elektricitet fra en virksomhed etableret her i landet, bortset fra når leveringen sker til videreforhandlerens aftagenummer eller målersted, som er defineret i henholdsvis lov om elforsyning og reglerne for gasforsyning, eller
- 12) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der køber ydelser nævnt i § 21 c, stk. 4, fra en virksomhed her i landet, når det primære formål med købet af disse ydelser er videresalg og aftagerens eget forbrug af ydelserne er ubetydeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 8-10, gælder ikke for salg fra registrerede virksomheder, hvis afsætning sker udelukkende eller overvejende til private forbrugere.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, som i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., har en særskilt registreret virksomhed, som er videreforhandler af gas eller elektricitet, kan efter anmodning få tilladelse af told- og skatteforvaltningen til ikke at anvende stk. 1, nr. 11, ved salg af gas eller elektricitet til denne videreforhandler. Tilladelsen kan kun gives, hvis den afgiftspligtige person er producent af gas eller elektricitet, eller hvis registreringen efter § 47, stk. 3, 2. pkt., har været i kraft i mindst 1 år. Told- og skatteforvaltningen kan nægte at give tilladelse, såfremt forvaltningen er i besiddelse af oplysninger, som indikerer, at tilladelsen vil blive benyttet til momsunddragelse.

Stk. 4. Betaling af afgift af varer fra andre EU-lande påhviler den person, der foretager en afgiftspligtig erhvervelse.

Stk. 5. Betaling af afgift af varer, der fraføres Københavns Frihavn, toldoplæg eller et afgiftsoplæg, påhviler den person, der foranlediger, at varen fraføres de nævnte ordninger.

Stk. 6. Betaling af afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU, påhviler importøren.

Stk. 7. Betaling af afgift påhviler enhver, der på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.

Stk. 8. Er en virksomhed registreret ved en herboende repræsentant efter § 47, stk. 2, hæfter denne og repræsentanten solidarisk for betaling af afgiften.

Stk. 9. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, registreret under ét, jf. § 47, stk. 4, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering.

Stk. 10. En virksomhed, der med leveringssted her i landet, jf. kapitel 4, leverer varer eller ydelser, som den har købt af en virksomhed, jf. kapitel 3, hæfter solidarisk for betaling af afgiften. Virksomheden hæfter solidarisk med den virksomhed, som er betalingspligtig for afgiften af det indenlandske salg, når denne forsætligt eller groft uagtsomt ikke er blevet afregnet til told- og skatteforvaltningen, jf. kapitel 15. Hæftelsen er dog betinget af, at

- 1) told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har købt varer eller ydelser som beskrevet i 1. og 2. pkt., hvor afgiften af det indenlandske salg ikke er blevet afregnet,
- 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen efter stk. 11 og
- 3) den pågældende virksomhed groft uagtsomt eller forsætligt ikke har overholdt påbuddene i en gældende notifikation.

Stk. 11. Såfremt told- og skatteforvaltningen vurderer, at en virksomhed har deltaget i en handel, som beskrevet i stk. 10, 1. og 2. pkt., kan told- og skatteforvaltningen udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler. Notifikationen gives til virksomheden og den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1. Notifikationen gives for en tidsbegrænset periode på 5 år og bortfalder herefter. Notifikationen kan gives for en ny periode på 5 år, såfremt der er grundlag herfor. Oplysninger om notifikationen registreres i kontrolinformationsregisteret efter skattekontrollovens § 69.

Stk. 12. En registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, såfremt betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 8.000 kr. inklusive afgift.

Stk. 13. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el. lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12, når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 14. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut som anført i stk. 12, kan aftageren frigøre sig for et hæftelsesansvar ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1 eller 12.

§ 46 a. Anvendelse af omvendt betalingspligt er obligatorisk, uanset at den udenlandske virksomhed har et dansk momsregistreringsnummer.

Stk. 2. En afgiftspligtig person efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, omfatter også en udenlandsk virksomhed, der ikke er etableret her i landet, hvis den her i landet modtager de nævnte varer og ydelser fra en udenlandsk virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved en virksomhed etableret i udlandet forstås også en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted her i landet, i de tilfælde hvor virksomheden foretager leverancer her uden forretningsstedets medvirken.

§ 46 b. Betaling af afgift påhviler fogedretterne eller autoriserede auktionsledere ved afgiftspligtige leverancer, der foretages ved tvangsauktion.

Stk. 2. Fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette oplysninger om de foretagne tvangsauktioner, der er omfattet af stk. 1, og indbetale afgiften inden 8 uger efter auktionens slutning til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette til told- og skatteforvaltningen, herunder hvordan oplysninger skal indberettes.

Stk. 3. Rekvirenten af en tvangsauktion hæfter solidarisk for betaling af afgiften med den afgiftspligtige person, hvis faste ejendom, medfølgende løsøre eller separate løsøre sælges på tvangsauktion, når rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om tvangsauktionens afgiftsmæssige behandling.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke, hvis tvangsauktionssalget sker fra et fællesbo m.v., der behandles ved bobehandler, et dødsbo, der behandles ved bobestyrer, eller et konkursbo, eller i tilfælde, hvor den afgiftspligtige person, hvis faste ejendom, medfølgende løsøre eller separate løsøre sælges på tvangsauktion, er under rekonstruktionsbehandling.

§ 46 c. Betaling af afgift påhviler den statslige myndighed, der fra minkavlere og virksomheder med minkafhængige følgeerhverv som følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og bestemmelser fastsat som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink modtager afgiftspligtige leverancer af ydelser og varer, jf. § 4, stk. 1 og stk. 3, nr. 3. 1. pkt. gælder ikke for betaling for ydelser i forbindelse med aflivning, bortskaffelse og destruktion af mink og rengøring og desinfektion af bedriften.

Stk. 2. Den statslige myndighed, der i henhold til stk. 1 er betalingspligtig for afgift, skal særskilt registreres herfor hos told- og skatteforvaltningen med henblik på angivelse og betaling af afgiften. Den statslige myndighed skal opbevare specifikationer for betalinger foretaget i henhold til stk. 1 og opbevare

den bagvedliggende dokumentation for disse betalinger, herunder registreringsnummeret (cvr-nummer eller SE-nummer) på den virksomhed, der modtager betaling ekskl. afgift fra den statslige myndighed.

§ 46 d. Betaling af afgift påhviler den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt. Afgiftsgrundlaget udgøres af købsprisen, som personmotorkøretøjet er solgt for til tredjemand, forudsat at salget er sket på armslængdevilkår, eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende personmotorkøretøjer på det tidspunkt, hvor personen ikke opfyldte betingelserne for fritagelse for afgift.

Stk. 2. Den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt., skal straks indberette oplysninger om, hvilken betingelse der ikke opfyldes, til told- og skatteforvaltningen og indbetale afgiften.

Stk. 3. Erhververen af et personmotorkøretøj, som af sælgeren er erhvervet afgiftsfrit efter § 36, stk. 3, 4. pkt., eller § 45, stk. 6, 2. pkt., hæfter solidarisk med sælgeren for betaling af afgiften.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indberettes til told- og skatteforvaltningen efter stk. 2, herunder hvordan oplysningerne skal indberettes.

Kapitel 12

Registrering

Leverancer

§ 47. Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dette gælder ikke

- 1) virksomhed med levering af varer og ydelser, som er fritaget efter § 13, bortset fra transaktioner som nævnt i § 37, stk. 7 og 8, og
- 2) afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn, et toldoplag eller et afgiftsoplag uden afgift.

Stk. 2. Afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i EU, men i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EU-lande. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, skal ikke registreres, i det omfang aftageren er gjort betalingspligtig.

Stk. 3. Har en afgiftspligtig person flere virksomheder her i landet, skal de anmeldes til registrering under ét. Hvis der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder, kan virksomhederne dog efter anmodning til told- og skatteforvaltningen registreres hver for sig.

Stk. 4. Flere afgiftspligtige personer, der udelukkende driver registreringspligtig virksomhed, kan efter anmodning registreres under ét. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at personer med momsregistreringspligtige aktiviteter kan registreres under et med personer med ikkeregistreringspligtige aktiviteter og personer uden økonomiske aktiviteter. Tilladelse kan kun gives, hvis den ene person (moderselskabet m.v.) gennem direkte eller indirekte besiddelse af samtlige aktier m.v. ejer den eller de andre personer (datterselskaber, datterdatterselskaber m.v.), der inddrages under fællesregistreringen. Fællesregistrering kan kun ske mellem selskaber m.v., der er etableret her i landet. Anmodning om fællesregistrering skal ske senest 1 måned, inden fællesregistreringen ønskes iværksat.

Stk. 5. Afgiftspligtige personer og formidlere, der agerer på deres vegne, som anvender særordningerne i kapitel 16, skal registreres efter reglerne for disse ordninger.

Stk. 6. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed. Virksomheden registreres med kvartalet som afgiftsperiode efter § 57, stk. 3. Hvis virksomhedens forventede samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 55 mio. kr. årligt, registreres virksomheden dog med kalendermåneden som afgiftsperiode efter § 57, stk. 2. Hvis de forventede afgiftspligtige

leverancer overstiger 55 mio. kr., skal virksomheden oplyse dette ved anmeldelsen til registrering. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til told- og skatteforvaltningen senest 8 dage efter ændringen.

Stk. 7. Ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7 fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 9. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

- 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, eller
- 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere. Muligheden for registrering gælder også afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, og som driver virksomhed med levering af varer og ydelser, men som alene har leverancer i udlandet. Afgiftspligtige personer, der hverken er etableret her i landet eller har leverancer her, kan ikke registreres.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelse af varer fra andre EU-lande

§ 50. Ikkeafgiftspligtige juridiske personer og afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 4. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 a. Den, der erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter § 50 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Omvendt betalingspligt

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-11.

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1.

Frivillig registrering

§ 51. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til frivillig registrering af erhvervsmæssig udlejning, herunder bortforpagtning, af fast ejendom eller dele heraf. Kun lokaler, der udlejes eller forsøges udlejet, omfattes af den frivillige registrering. Den frivillige registrering kan ikke omfatte udlejning til boligformål. Der kan tilsvarende gives tilladelse til frivillig registrering af køb og til- og ombygning af fast ejendom, som er fritaget for afgift, jf. § 13, stk. 1, nr. 9, med henblik på salg til en registreret virksomhed.

Stk. 2. Frivillig registrering af udlejning af fast ejendom skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår. Foretages registrering, inden et byggeri afsluttes, regnes 2-års-perioden fra tidspunktet for første udlejnings påbegyndelse.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse til frivillig registrering efter stk. 1.

§ 51 a. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til frivillig registrering for levering til afgiftspligtige personer af investeringsguld, som er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 20, når virksomheden

- 1) fremstiller investeringsguld eller omdanner guld af enhver art til investeringsguld, jf. § 73 a, eller
- 2) sædvanligvis leverer guld til industrielt formål.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan ligeledes give tilladelse til, at en formidler af investeringsguld bliver frivilligt registreret for formidling af salg af investeringsguld, som er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 20, i samme omfang som efter stk. 1.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter stk. 1 eller 2, kan for de enkelte leverancer vælge at betale afgift af den pågældende levering af investeringsguld.

Oplysninger om registrerede virksomheder

§ 51 b. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere oplysninger om momsregistrerede virksomheders cvr-nummer/SE-nummer/UViR-nummer, navne og adresser til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives cvr-nummer/SE-nummer/UViR-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter nærmere regler og iværksætter øvrige foranstaltninger af hensyn til anvendelsen her i landet af visse regler for oplysninger om virksomhedsregistrering efter EU's forordninger om EU-landenes administrative samarbejde om moms og om gennemførelse af momssystemdirektivet.

Kapitel 13

Regnskabsbestemmelser

§ 52. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, hvis leveringsstedet er her i landet efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 2. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret her i landet i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og

- 1) når varerne eller ydelserne leveres til et andet EU-land, hvor den, der aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften, men ikke udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren, eller
- 2) når varerne eller ydelserne leveres til steder uden for EU.

Stk. 3. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet,

- 1) når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret i et andet EU-land i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og
- 2) når den, der her i landet aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften og derudover udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren.

Stk. 4. Fakturering skal ske efter reglerne her i landet, når leverandøren er registreret her i landet for brug af særordningerne omfattet af kapitel 16.

§ 52 a. Enhver afgiftspligtig person skal for levering af varer eller ydelser udstede en faktura til aftageren (kunden). Hvis hele eller en del af leverancen kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor.

Stk. 2. Faktureringspligten efter stk. 1 omfatter ikke

- 1) levering af varer eller ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, hvis leveringsstedet for varerne og ydelserne er her i landet efter reglerne i kapitel 4,
- 2) levering af ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, stk. 1, nr. 10 og 11, hvis leveringsstedet for ydelserne er i et andet EU-land som bestemt efter reglerne i kapitel 4, eller
- 3) levering af varer og ydelser, der er omfattet af virksomhedens anvendelse af en af særordningerne i kapitel 16, når virksomheden er registreret her i landet for brug af særordningen.

Stk. 3. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den afgiftspligtige persons kunde udsteder fakturaen (afregningsbilag) over leverancer af varer eller ydelser på vegne af den afgiftspligtige person og i dennes navn. Det er et vilkår for at anvende afregningsbilag, at den afgiftspligtige person og dennes kunde forinden indgår en aftale, hvori der skal være fastlagt en fremgangsmåde, hvorefter den afgiftspligtige person skal godkende hver enkelt faktura.

Stk. 4. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning udsteder en faktura til aftageren af varen eller ydelserne.

Stk. 5. Hvis varer bliver returneret efter fakturaens udstedelse, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen. Hvis der sker efterbetaling, skal der udstedes faktura over efterbetalingen.

Stk. 6. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreret, og afgiftspligtige personer, der leverer ikke afgiftspligtige varer eller ydelser, må ikke på fakturaen anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Hvis den afgiftspligtige person modtager en faktura, der er udstedt af en kunde eller af en tredjeperson, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal den afgiftspligtige person gøre den, der har udstedt fakturaen, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 7. Afgiftspligtige personer, der i strid med stk. 6 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til told- og skatteforvaltningen. Det samme gælder, hvis en afgiftspligtig person på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer af varer eller ydelser, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for aftageren af varerne eller ydelserne.

Stk. 8. Ved prisangivelser for varer og ydelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for krav til fakturering efter stk. 1, 3 og 4, samt regler, der fraviger fakturakravene for bestemte typer af leverancer.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om lempelse af faktureringspligt efter denne lov.

§ 52 b. Faktura over leverancer af varer til et andet EU-land, der er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

Stk. 2. Faktura over leverancer af ydelser til et andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

§ 52 c. Enhver afgiftspligtig person skal sørge for at opbevare

- 1) kopier af fakturaer, som den afgiftspligtige person selv, den afgiftspligtige persons kunde eller en tredjeperson udsteder, og
- 2) kreditnotaer og fakturaer, som den afgiftspligtige person har modtaget efter § 52 a.

Stk. 2. En afgiftspligtig person kan opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i udlandet, på vilkår af at den afgiftspligtige person meddeler told- og skatteforvaltningen opbevaringsstedet. Herudover kan elektroniske fakturaer kun opbevares i udlandet på de vilkår, der er fastsat i stk. 3-5.

Stk. 3. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes efter reglerne i kapitel 15, har told- og skatteforvaltningen af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk onlineadgang og adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 4. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes til de kompetente myndigheder i et andet EU-land, har de kompetente myndigheder i det andet EU-land af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk onlineadgang og adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 5. Elektroniske fakturaer kan kun opbevares på steder uden for EU, hvis der mellem Danmark og stedet uden for EU er indgået et retligt instrument om gensidig bistand med retsvirkninger, der svarer til reglerne i EU, eller hvis told- og skatteforvaltningen kan få elektronisk onlineadgang og adgang til at downloade og anvende elektronisk opbevarede fakturaer som nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opbevaring af fakturaer og systembeskrivelser for elektronisk fakturering.

§ 53. Virksomheder og privatpersoner, der udelukkende registreres for enkeltstående salg af nye transportmidler til en køber i et andet EU-land, skal udstede faktura over salget. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold af fakturaen.

Stk. 2. Kopi af fakturaen skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter udløbet af den kalendermåned, i hvilken leverancen har fundet sted. Samtidig med indsendelse af fakturakopi skal der med henblik på tilbagebetaling af afgift efter denne lov fremlægges dokumentation for den afgift, der er betalt ved indkøb af det pågældende transportmiddel. Der tilbagebetales et beløb svarende til det afgiftsbeløb, der enten er indeholdt i den oprindelige købspris eller er betalt ved en tidligere erhvervelse fra et andet EU-land eller ved indførsel fra steder uden for EU. Har transportmidlet tabt i værdi siden anskaffelsen, nedsættes tilbagebetalingen svarende til forholdet mellem den oprindelige anskaffelsespris uden afgift og videresalgsprisen.

§ 54. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer og ydelser, hvor aftageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende virksomhedernes indsendelse af lister.

§ 55. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens berigtigelse. Regnskabet kan føres i fremmed valuta efter reglerne i bogføringsloven og årsregnskabsloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring, og kan herunder fastsætte regler for omregning mellem et regnskab i fremmed valuta og angivelsen af afgiftstilsvaret samt pligtmæssige oplysninger i dansk mønt.

§ 55 a. Enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for told- og skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.

§ 55 b. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer eller ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre et regnskab over de pågældende leveringer. Sådanne regnskaber skal være tilstrækkelig detaljerede til, at skattemyndighederne i de EU-lande, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsen er bogført korrekt.

Stk. 2. Regnskaberne nævnt i stk. 1 skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget, og efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemslande.

§ 55 c. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed et påbud om at benytte et digitalt salgsregistreringssystem.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om krav til det digitale salgsregistreringssystem.

§ 55 d. Virksomheder, der modtager digital betaling via en eller flere digitale betalingsløsninger, og som skal benytte et digitalt salgsregistreringssystem, skal integrere den eller de forskellige typer af digitale betalingsløsninger i salgsregistreringssystemet.

§ 55 e. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder med en årlig omsætning under 10 mio. kr. inden for visse brancher skal benytte et digitalt salgsregistreringssystem.

Kapitel 14

Opgørelse af afgiftstilsvaret

§ 56. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal for hver afgiftsperiode opgøre den udgående og den indgående afgift. Forskellen mellem den udgående og den indgående afgift er virksomhedens afgiftstilsvær. Afgiftstilsvaret afregnes efter reglerne i kapitel 15 samt lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Hvis den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 2. Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov af virksomhedens leverancer, erhvervelser fra andre EU-lande, indførsel af varer fra steder uden for EU, fraførsler fra afgiftsoplag m.v. og betalingspligtige køb efter § 46, stk. 1, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i perioden.

Stk. 3. Den indgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov på virksomhedens fradragsberettigede indkøb m.v. efter kapitel 9 i perioden. Når der skal betales afgift af en vare efter § 32, stk. 2, eller når der er indkøbt kunstgenstande, som af sælger er afgiftsberigtiget på et reduceret grundlag efter §

30, stk. 4, eller § 31, må denne afgift, hvis varen er købt til videresalg, først medregnes til den indgående afgift i den afgiftsperiode, i hvilken videresalget sker.

Kapitel 15

Afregning af afgiften

§ 57. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal efter udløbet af hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt værdien af de leverancer, der efter §§ 14-21 d eller § 34 er fritaget for afgift. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. For virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 50 mio. kr. årligt, er afgiftsperioden kalendermåneden. Virksomhedens angivelse efter stk. 1 skal foretages senest den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. For juni skal virksomhedens angivelse efter stk. 1 dog foretages senest 1 måned og 17 dage efter afgiftsperiodens udløb.

Stk. 3. For virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men udgør højst 50 mio. kr. årligt, er afgiftsperioden kvartalet. Virksomhedens angivelse efter stk. 1 skal foretages senest den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb.

Stk. 4. For virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 5 mio. kr. årligt, er afgiftsperioderne første og anden halvdel af kalenderåret. Virksomhedens angivelse efter stk. 1 skal foretages senest den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb.

Stk. 5. En afgiftspligtig person, der har flere virksomheder registreret hver for sig i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., kan anvende kvartalet som afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige persons samlede afgiftspligtige leverancer for de registrerede virksomheder ikke overstiger grænsen i stk. 3. En afgiftspligtig person, der har flere virksomheder registreret hver for sig i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., kan anvende halvåret som afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige persons samlede afgiftspligtige leverancer for de registrerede virksomheder ikke overstiger grænsen i stk. 4.

Stk. 6. Ændring af virksomhedens afgiftsperiode efter stk. 2, 3 og 4 sker på grundlag af virksomhedens afgiftspligtige leverancer i en 12-måneders periode, der omfatter anden halvdel af kalenderåret og første halvdel af det følgende kalenderår. Ændringen har virkning fra og med den 1. januar i året efter udløbet af denne periode. Virksomhedens afgiftsperiode kan kun forlænges, hvis virksomheden for afgiftsperioderne i hele den 12-måneders periode har angivet og indbetalt afgiften efter loven rettidigt.

Stk. 7. Virksomheder, der efter stk. 3 anvender kvartalet som afgiftsperiode, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at anvende kalendermåneden efter stk. 2 som afgiftsperiode. Virksomheder, der efter stk. 4 anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at anvende kvartalet efter stk. 3 eller kalendermåneden efter stk. 2 som afgiftsperiode.

Stk. 8. Ændring af afgiftsperioden efter stk. 7 kan kun ske med virkning fra 1. januar eller 1. juli, og anmodning herom skal fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Virksomheder, der efter stk. 7 får ændret afgiftsperiode, kan ikke inden for de følgende 2 år anmode om at anvende en anden afgiftsperiode.

Stk. 9. Er en virksomheds registrering efter dette kapitel blevet inddraget af told- og skatteforvaltningen, skal virksomhedens angivelse efter stk. 1 foretages senest 14 dage efter meddelelsen om inddragelsen.

§ 58. (Ophævet)

§ 59. (Ophævet)

§ 60. For virksomheder, der kun skal drives i kort tid, kan told- og skatteforvaltningen fastsætte, at afgiftsperioden er det tidsrum, i hvilket virksomheden drives. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere for sådanne virksomheder forkorte fristerne for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift samt fravige kravet om en herværende repræsentant efter § 47, stk. 2.

§ 61. Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU af andre end registrerede virksomheder, afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

§ 62. Told- og skatteforvaltningen kan uanset §§ 57 og 64 pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale afgiften efter reglerne i § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. den nævnte lovs bilag 1, liste A, såfremt betingelserne i den nævnte lovs § 11, stk. 1, er opfyldt. Pålæg om forkortet afregningsperiode efter 1. pkt. gives virksomheden ved anbefalet brev.

Stk. 2. Såfremt virksomheden er pålagt forkortet afregningsperiode efter stk. 1, har denne virkning fra den 1. i den måned, der følger modtagelsen af pålægget. Afgiften for en tidligere afgiftsperiode, hvor afgiften endnu ikke er angivet og betalt, skal angives og indbetales samtidig med afgiften for den første forkortede afgiftsperiode. Såfremt afgiften for den tidligere afgiftsperiode efter de almindelige regler skal angives og betales på et tidligere tidspunkt, skal den dog angives og betales på dette tidligere tidspunkt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fritage en virksomhed for forkortet afgiftsperiode m.v., hvis der er indgået en betalingsordning, som virksomheden overholder, eller hvis der i øvrigt ikke på baggrund af virksomhedens forhold vurderes at være behov for at pålægge virksomheden forkortet afgiftsperiode m.v.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder, der anmeldes til registrering, at anvende forkortet afgiftsperiode m.v. efter reglerne i stk. 1. Krav om forkortet afgiftsperiode m.v. pålægges efter reglerne i § 11, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 5. Virksomheder kan i stedet for at anvende forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1 og 4 vælge at stille sikkerhed efter reglerne i § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Hvis der efter sikkerhedsstillelsen opstår en ny restance, pålægges virksomheden forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1 og 4.

Stk. 6. Virksomheder, der efter stk. 1 og 4 er pålagt forkortet afgiftsperiode m.v., kan anvende sædvanlig afgiftsperiode m.v., når virksomheden i en 12-måneders-periode rettidigt har indbetalt afgiften, og virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der ikke overholder kravene om forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1 og 4 at stille sikkerhed efter reglerne i § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Virksomheder, der stiller sikkerhed, skal uanset stk. 1 og 4 ikke anvende forkortet afgiftsperiode m.v.

Stk. 8. Der skal betales et gebyr på 65 kr. pr. afgiftsperiode for virksomheder, der er overført til forkortet afgiftsperiode efter stk. 1 og 4.

Stk. 9. Dør indehaveren af en registreret virksomhed, og udstedes der proklama efter § 81 i lov om skifte af dødsboer, skal arvingerne eller bobestyreren senest 30 dage efter bekendtgørelse af proklama foretage angivelse efter § 57, stk. 1, for perioden fra afgiftsperiodens begyndelse og indtil dødsdagen.

§ 62 a. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder fra andre EU-lande, Grønland, Færøerne, Island og Norge, der ikke er etableret her i landet, og som anmeldes til registrering, at stille sikkerhed. Sikkerhed skal kun stilles, hvis told- og skatteforvaltningen ved virksomhedens anmeldelse til registrering skønner, at undladelse af at stille sikkerhed vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab. Når virksomheden pålægges at stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette pålæg er opfyldt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge registrerede virksomheder, der ikke er etableret her i landet, men i et andet EU-land eller i Grønland, på Færøerne, i Island eller i Norge, at stille sikkerhed, når der ikke indgives angivelse eller indbetales afgift rettidigt eller det i § 74, stk. 1, nævnte regnskabsmateriale efter anmodning ikke udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen. Sikkerhed skal kun stilles, når told- og skatteforvaltningen efter et konkret skøn vurderer, at undladelse heraf vil indebære en risiko for afgiftstab.

Stk. 3. Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til det forventede afgiftstilsvare i en 3-måneders-periode. For de i stk. 2 nævnte virksomheder skal der tillige stilles sikkerhed for et beløb, der svarer til virksomhedens afgiftsrestance. Sikkerheden skal dog i alle tilfælde udgøre mindst 15.000 kr.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden i den seneste 12-måneders-periode har betalt afgift rettidigt, virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold og told- og skatteforvaltningen på baggrund af konkrete oplysninger skønner, at undladelse af at stille sikkerhed ikke vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab.

Stk. 5. Undlader virksomheden at stille sikkerhed efter stk. 2, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at virksomheden afmeldes fra registrering.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.

§ 62 b. (Ophævet)

§ 63. Såfremt det konstateres, at en ejer eller stifter af en nyregistreret virksomhed tilhører den personkreds, der er nævnt i § 11, stk. 2, jf. stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., og told- og skatteforvaltningen vurderer, at der er en nærliggende risiko for tab vedrørende skatter og afgifter m.v., kan beløb, der skal angives i det første registreringsår, og som skulle have været udbetalt efter § 12, stk. 1, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., overføres til de følgende afgiftsperioder i op til 1 år fra registreringstidspunktet. I denne periode modregnes afgiftstilsvare efter § 56, stk. 1, 4. pkt., heri.

§ 64. Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og angivelsesfristen for moms i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

§ 65. Virksomheder registreret efter §§ 50-50 b skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen hermed.

Stk. 2. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen ledsaget af en faktura skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. § 9, stk. 3, 2. pkt., § 14 og § 18, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse ved afregning af afgift efter stk. 1-2.

Kapitel 16

Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer

§ 66. Ved anvendelse af særordningerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) EU-ordning: Ordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et EU-land ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.
- 2) Ikke-EU-ordning: Ordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.
- 3) Importordning: Ordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, undtagen punktavgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro.
- 4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU (ikke-EU-ordningen)

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved:

- 1) Afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, der hverken har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted i EU.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.
- 3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vælger at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for EU til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, før anmeldelse er givet, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, på betingelse af at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes leveringer af ydelser, der kan omfattes af ordningen.

Stk. 5. De leveringer, der er omfattet af ikke-EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 6. Den afgiftspligtige person skal elektronisk anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal ske til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af ikke-EU-ordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen dog fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Særordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et medlemsland ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet (EU-ordningen)

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet: En afgiftspligtig person, som har etableret sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandenes område.
- 2) Identifikationsmedlemsland:
 - a) Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.
 - b) Det medlemsland med et fast forretningssted, hvor en afgiftspligtig person, som ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU, men har mere end ét fast forretningssted deri, angiver at ville gøre brug af EU-ordningen.
 - c) Det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU og ikke har noget fast forretningssted deri. Hvis der påbegyndes forsendelser eller transporter af varer i mere end ét medlemsland, skal

den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemslande der er identifikationsmedlemslandet.

3) Forbrugsmedlemslandet er et af følgende:

- a) I tilfælde af levering af ydelser det medlemsland, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.
- b) I tilfælde af fjernsalg af varer inden for EU det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.
- c) I tilfælde af levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, dette medlemsland.

Stk. 2. Den afgiftspligtige person er bundet af beslutningen om valget af identifikationsmedlemsland truffet i henhold til stk. 1, nr. 2, litra b og litra c, 2. pkt., for det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for EU eller formidler levering af varer i henhold til § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af ordningen, før anmeldelse er givet, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder denne anvendelse på alle virksomhedens leveringer af varer og ydelser, der kan omfattes af ordningen.

Stk. 4. De leveringer, der er omfattet af EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 5. Den afgiftspligtige person skal anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 f. Afgiftspligtige personer, der har et andet EU-land end Danmark som identifikationsmedlemsland, kan få tilbagebetalt moms efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i momsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Øvrige bestemmelser for EU-ordningen og ikke-EU-ordningen

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne eller ej.³⁾ Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen, når afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2. Hvis det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Den efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Regnskabet skal være tilstrækkelig detaljeret til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, som ophøret ønskes at have effekt fra. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kvartal.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af den anvendte ordning,
- 2) det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende ordningen eller
- 4) den afgiftspligtige person til stadighed undlader at overholde reglerne for ordningen.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i 2 år efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

Særordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen)

§ 66 l. Særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU omfatter fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro.

§ 66 m. Ved anvendelse af reglerne om importordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted i EU.
- 2) Formidler: En person, der er etableret i EU og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylder de forpligtelser, der er fastlagt i ordningen, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne.
- 3) Identifikationsmedlemsland:
 - a) Det medlemsland, hvor en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, vælger at blive registreret.
 - b) Det medlemsland med et fast forretningssted, hvor en afgiftspligtig person, der har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har ét eller flere faste forretningssteder i EU, angiver at ville gøre brug af importordningen.

- c) Hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland.
 - d) Hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland.
 - e) Det medlemsland med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af importordningen, hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har et eller flere faste forretningssteder i EU.
- 4) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Stk. 2. Ved anvendelse af stk. 1, nr. 3, litra b og e, gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren har mere end ét fast forretningssted i EU, er vedkommende bundet af beslutningen om valget af identifikationsmedlemsland det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

§ 66 n. Følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, kan anvende importordningen:

- 1) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i EU, og som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.
- 2) Enhver afgiftspligtig person, der, uanset om vedkommende er etableret i EU eller ej, foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, og som er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i EU.
- 3) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et land uden for EU, med hvilket EU har indgået en aftale om gensidig bistand, og som foretager fjernsalg af varer fra dette land.

Stk. 2. En afgiftspligtig person eller en formidler, der handler på vedkommendes vegne, som vil anvende importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen til told- og skatteforvaltningen. Herudover skal både den afgiftspligtige person og dennes eventuelt udpegede formidler give nærmere oplysninger til told- og skatteforvaltningen, før ordningen tages i brug. Anmeldelsen og afgivelse af oplysninger skal ske elektronisk.

Stk. 3. Importordningen finder anvendelse fra den dag, hvor den afgiftspligtige person og den eventuelt udpegede formidler er blevet tildelt momsregistreringsnummer til ordningen. De tildelte momsregistreringsnumre anvendes kun ved brug af importordningen.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig importordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.

Stk. 5. En afgiftspligtig person kan ikke udpege mere end én formidler på samme tid.

Stk. 6. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, eller formidleren, der handler på den afgiftspligtige persons vegne, skal anmelde ændring og ophør af virksomheden, som gør, at den afgiftspligtige person ikke mere opfylder betingelserne for at være omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 o. For fjernsalg af varer fra steder uden for EU, hvor moms angives i henhold til denne ordning, anses varerne for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen accepteres, og afgiftspligten indtræder således på dette tidspunkt.

§ 66 p. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person eller dennes formidler elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalendermåneden. 1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Stk. 2. Skal en afgiftsangivelse indsendes i overensstemmelse med stk. 1, pålægges der ikke yderligere forpligtelser eller andre formaliteter ved indførsel i relation til moms.

Stk. 3. Den afgiftspligtige person eller dennes formidler skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale moms til told- og skatteforvaltningen, når angivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Stk. 4. Hvis det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Den efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

§ 66 q. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen dog fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indsendes i forbindelse med denne momsregistrering.

§ 66 r. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. En formidler skal føre regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer. Regnskaberne skal være tilstrækkelig detaljerede til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, at afgiftsangivelsen er korrekt. Regnskaberne skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet.

Stk. 2. Regnskaberne nævnt i stk. 1 skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 s. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat udfører fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen mindst 15 dage før udgangen af måneden før den måned, i hvilken vedkommende påtænker at ophøre med at anvende ordningen. Ophøret får virkning fra den første dag i den næste måned, og den afgiftspligtige person har ikke længere tilladelse til at anvende ordningen for leveringer foretaget fra denne dag.

§ 66 t. En afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU,
- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen eller
- 4) den afgiftspligtige person gentagne gange undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 2. En formidler slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren i en periode på 2 på hinanden følgende kvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af importordningen,
- 2) formidleren ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler eller
- 3) formidleren gentagne gange undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 3. En afgiftspligtig person, der er repræsenteret ved en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren meddeler, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed med fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU er ophørt,
- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen,

- 4) den afgiftspligtige person gentagne gange undlader at overholde reglerne for importordningen eller
- 5) formidleren meddeler, at vedkommende ikke længere repræsenterer den afgiftspligtige person.

Stk. 4. En afgiftspligtig person eller en formidler, der er blevet slettet af identifikationsmedlemslandet, fordi vedkommende gentagne gange ikke har overholdt reglerne for importordningen, udelukkes fra ordningen i 2 år efter den angivelsesperiode, hvori udelukkelsen skete. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udelukkelsen af den afgiftspligtige person udelukkende skyldes manglende overholdelse af reglerne fra formidleren, som handler på vegne af den afgiftspligtige person.

§ 66 u. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

Forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms

§ 66 v. Hvis særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen) ikke anvendes på indførsel af varer i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro, kan den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt, bruge en forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms ved indførsel, for så vidt angår varer bortset fra punktafgiftspligtige varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes her i landet.

§ 66 x. Ved anvendelsen af den forenklete ordning, jf. § 66 v, gælder følgende:

- 1) Den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for importmomsen.
- 2) Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, opkræver importmomsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og foretager betaling af momsbeløbet til told- og skatteforvaltningen.
- 3) Den person, der frembyder varerne, hæfter solidarisk for importmomsbeløbet.

Stk. 2. Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen og ønsker at anvende den forenklete ordning, skal forud for anvendelse af ordningen ansøge om tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Tilladelse gives, hvis ansøgeren er eller kan blive importørregistreret efter toldlovens § 29, idet det dog er et krav for tilladelsen, at personer, der ansøger om tilladelse til at anvende den forenklete ordning, men som ikke er etableret i et EU-land, skal registreres ved en her i landet etableret og solidarisk hæftende repræsentant.

Stk. 3. Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte importmoms.

§ 66 y. Importmoms opkrævet i henhold til den forenklete ordning, jf. § 66 x, stk. 1, nr. 2, anses for angivet ved de månedlige importspecifikationer dannet på baggrund af afgivne elektroniske toldangivelser, hvor det skyldige beløb til indbetaling fremgår. I tilfælde, hvor skyldig importmoms ikke er medtaget i importspecifikationen, påhviler det dog den person, der gør brug af den forenklete ordning, efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen at betale manglende beløb, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Modtager brugeren af den forenklete ordning ikke den i stk. 1 nævnte importspecifikation, eller finder brugeren af ordningen fejl i en importspecifikation, skal vedkommende selv indsende en angivelse over afgiftsperiodens skyldige importmoms til told- og skatteforvaltningen senest på tidspunktet for indbetalingen af momsen.

Stk. 3. Afregningsperioden er kalendermåneden. Uanset toldlovens §§ 32 og 33 skal importmomsen nævnt i stk. 1 betales senest den 16. i måneden efter afregningsperioden.

Stk. 4. Personer, der gør brug af den forenklete ordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at told- og skatteforvaltningen kan fastslå, at den betalte importmoms er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt.

Kapitel 16 a

Særordning for rejsebureauer

§ 67. Særordningen i dette kapitel finder anvendelse på transaktioner udført af rejsebureauer, der handler i eget navn over for den rejsende, og som til rejsens gennemførelse anvender leveringer af varer og ydelser, der foretages af andre afgiftspligtige personer.

Stk. 2. Særordningen finder ikke anvendelse på rejsebureauer, der udelukkende fungerer som formidlere, og for hvem § 27, stk. 3, nr. 3, om udlæg finder anvendelse.

Stk. 3. Ved anvendelsen af dette kapitel betragtes rejsearrangører som rejsebureauer.

§ 67 a. De transaktioner, der på de betingelser, der er fastsat i § 67, stk. 1, udføres af rejsebureauet med henblik på gennemførelse af en rejse, anses som en enkelt ydelse.

§ 67 b. Leveringsstedet for enkeltydelsen, jf. § 67 a, er der, hvor rejsebureauet har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres af bureauet.

§ 67 c. Afgiftsgrundlaget for enkeltydelsen, jf. § 67 a, er rejsebureauets fortjenstmargen, hvorved forstås forskellen mellem det samlede beløb uden afgift, der skal betales af den rejsende, og rejsebureauets faktiske omkostninger til de af andre afgiftspligtige personer foretagne leveringer af varer og ydelser, når disse leveringer direkte kommer den rejsende til gode.

§ 67 d. Hvis de transaktioner, som udføres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres uden for EU, sidestilles bureauets ydelser med virksomhed som formidler, der handler i en andens navn og for en andens regning, og som i medfør af § 34, stk. 1, nr. 17, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Hvis transaktionerne i henhold til stk. 1 gennemføres såvel inden for som uden for EU, skal kun den del af rejsebureauets ydelser, der vedrører transaktioner gennemført uden for EU, anses som afgiftsfri.

§ 68. De afgiftsbeløb, som andre afgiftspligtige personer fakturerer rejsebureauet for transaktioner i henhold til § 67 a, der direkte kommer den rejsende til gode, berettiger hverken til fradrag eller til godtgørelse.

§ 68 a. Faktura udstedes i henhold til § 52 a.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for fakturakrav og regnskabsføring.

Kapitel 17

Særlige bestemmelser for brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

§ 69. Virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber m.v. brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter eller antikviteter, kan ved videresalget afgiftsberigtige de pågældende brugte varer m.v. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer m.v. er leveret til virksomheden her i landet eller fra et andet EU-land af

- 1) en ikke afgiftspligtig person,
- 2) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i dette kapitel eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 3) en afgiftspligtig person, når leveringen er fritaget for afgift efter § 13 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 4) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i § 30, stk. 1,
- 5) en afgiftspligtig person, der er fritaget for registrering efter § 48, stk. 1 og 2, eller som er under registreringsgrænsen i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.

Stk. 2. De i stk. 1 anførte virksomheder, der selv indfører kunstgenstande, samlere objekter eller antikviteter, jf. stk. 4-6, fra steder uden for EU, eller som får leveret kunstgenstande, der er afgiftsberigtiget

efter § 30, stk. 4, kan ved videresalg heraf ligeledes afgiftsberigtige leverancerne efter reglerne i dette kapitel. Det er en betingelse, at den afgift, der påhviler de pågældende varer, ikke fradrages.

Stk. 3. Ved brugte varer forstås løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter samt ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 7.

Stk. 4. Ved kunstgenstande forstås:

- 1) Varer henhørende under KN-kode 97 01-97 02.
- 2) Skulpturer henhørende under KN-kode 97 03 udført af kunstneren, herunder afstøbninger af skulpturer i et antal på højst otte eksemplarer kontrolleret af kunstneren eller dennes arvinger. Antallet på otte afstøbninger kan dog overskrides, såfremt afstøbningen er foretaget før den 1. januar 1989 og skulpturen ikke har karakter af en handelsvare.
- 3) Tapisserier og vægtekstiler henhørende under KN-kode 58 05 og 63 04 udført i hånden på grundlag af kunstnerens originale tegninger, såfremt der ikke findes mere end otte eksemplarer af hver.
- 4) Keramiske unika udført af kunstneren og signeret af denne.
- 5) Emaljearbejder på kobber udelukkende udført i hånden i et antal på højst otte eksemplarer, som nummereres og signeres af kunstneren eller af kunstnerens atelier, bortset fra bijouterivarer og guld- og sølvsmedearbejder.
- 6) Fotografier taget af kunstneren, aftrykt af denne eller under dennes tilsyn, signeret og nummereret i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag.

Stk. 5. Ved samlerobjekter forstås:

- 1) Frimærker og lign. henhørende under KN-kode 97 04.
- 2) Samlinger og samlerobjekter henhørende under KN-kode 97 05.

Stk. 6. Ved antikviteter forstås genstande henhørende under KN-kode 97 06.

§ 70. Ved virksomhedens levering af brugte varer m.v. udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og købsprisen, jf. dog § 71. Ved levering af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er indført af virksomheden, og som afgiftsberigtiges efter § 69, stk. 2, udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og afgiftsgrundlaget ved indførslen som fastsat efter § 32, stk. 1, med tillæg af den afgift, der påhviler varen ved indførslen. Såfremt købsprisen overstiger salgsprisen, kan det overskydende beløb ikke fratrækkes i afgiftsgrundlaget for andre salg.

Stk. 2. Virksomheden kan ved levering af brugte varer m.v., jf. stk. 1, vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for alle eller visse af sine leveringer bortset fra levering af brugte personmotorkøretøjer under et for afgiftsperioden. Anvendes 1. pkt., udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.

Stk. 3. Ved udførsel af brugte varer m.v. til steder uden for EU kan lovens almindelige regler finde anvendelse. Ved anvendelse af lovens almindelige regler for varer omfattet af stk. 2, sker reguleringen af afgiftsgrundlaget på grundlag af varens indkøbspris. Kan denne købspris ikke dokumenteres af virksomheden, beregnes købsprisen på grundlag af varens salgspris reduceret med de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer af den pågældende art.

§ 71. Ved levering af brugte personmotorkøretøjer kan virksomheden foretage et fradrag i det beregnede afgiftsbeløb som fastsat efter kapitel 6 og 7. Fradraget beregnes som merværdiafgiftssatsen ganget med en brøk, der i tælleren har virksomhedens købspris for køretøjet og i nævneren har 100 med tillæg af merværdiafgiftssatsen. Ved videresalg af personmotorkøretøjer indkøbt i et andet EU-land anvendes den på tidspunktet for køretøjets levering her til landet gældende merværdiafgiftssats i det andet EU-land.

§ 71 a. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvorefter afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.

Stk. 2. Virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fakturakrav og regnskabsføring.

Kapitel 18

Andre særlige bestemmelser

§ 72. Der udbetales et beløb på 833 øre pr. kg modernælkserstatning, der sælges til direkte forbrug her i landet, som delvis kompensation for afgiften efter denne lov. Kompensation ydes til virksomheder, der er autoriseret til fremstilling af modernælkserstatninger. Kompensation ydes ligeledes til virksomheder, der erhverver eller indfører modernælkserstatninger fra udlandet, og som er registreret hos Veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet er på tilsvarende vilkår som fastsat for told- og skatteforvaltningens kontroludøvelse efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheder, som modtager kompensation efter stk. 1, samt til at efterse disse virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale.

Stk. 3. Virksomhedernes indehavere og ansatte skal være Veterinærdirektoratet behjælpelig ved eftersyn nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Materialet nævnt i stk. 2 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til Veterinærdirektoratet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af kompensation efter stk. 1.

§ 73. (Ophævet)

§ 73 a. Ved investeringsguld efter denne lov forstås:

- 1) Guld i form af en barre eller plade med en vægt, som accepteres af guldmarkederne, med en lodighed på mindst 995 tusindedele, uanset om gullet er repræsenteret ved værdipapirer. Barrer eller plader med en vægt på 1 g eller derunder er ikke omfattet af ordningen for investeringsguld.
- 2) Guldmonter, der er af en lodighed på mindst 900 tusindedele, er præget efter år 1800 og er eller har været lovligt betalingsmiddel i oprindelseslandet, og som sædvanligvis sælges til en pris, der ikke overstiger den normale markedsværdi af møntens guldindhold med mere end 80 pct.

Stk. 2. Guldmonter, som er omfattet af den liste, som Europa-Kommissionen offentliggør i EU-Tidende, afdeling C, anses for at opfylde de kriterier, som er angivet i stk. 1 i hele det år, som den offentliggjorte liste vedrører, uanset at mønten må anses at være omsat på grund af den numismatiske værdi.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring, herunder regler om identitetskontrol vedrørende investeringsguld.

§ 73 b. I denne lov forstås ved:

- 1) Voucher: Et instrument, hvor der består en forpligtelse til at acceptere det som hel eller delvis modværdi for en levering af varer eller ydelser, og hvor de varer eller ydelser, der skal leveres, eller deres potentielle leverandørers identitet enten er angivet på selve instrumentet eller i den tilhørende dokumentation, herunder vilkårene og betingelserne for anvendelse af et sådant instrument.
- 2) Voucher til ét formål: En voucher, hvor leveringsstedet for de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, og den moms, der skal betales for de pågældende varer eller ydelser, er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.
- 3) Voucher til flere formål: En voucher, der ikke er en voucher til ét formål.

Kapitel 19

Kontrolbestemmelser

§ 74. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne,

og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Materialet nævnt i 1. pkt. omfatter også materiale nævnt i § 80 c. Told- og skatteforvaltningens adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra virksomheden drives, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 3. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og ansatte skal være told- og skatteforvaltningen behjælpelige ved eftersyn som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1 at foretage eftersyn i forbindelse med afgiftspligtige erhvervelser.

Stk. 4. Materialet nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves.

§ 75. Leverandører til registreringspligtige virksomheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres leverancer af varer og ydelser til disse virksomheder.

Stk. 2. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af varer og ydelser til virksomheden.

Stk. 3. Pengeinstitutter samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal på begæring give told- og skatteforvaltningen enhver oplysning om deres økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder.

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal på begæring give told- og skatteforvaltningen oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 7, nr. 2.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan, hvis det har væsentlig betydning for kontrol af afgiftsgrundlaget, med Skatterådets tilladelse pålægge udbydere af betalingstjenester at levere oplysninger om betalinger til brug for kontrol af

- 1) varer, der sælges ved fjernsalg, og
- 2) elektronisk leverede ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer.

Stk. 6. De i stk. 5 omhandlede oplysninger skal anonymiseres, hvad angår oplysninger, der vedrører købere af de omfattede varer og ydelser.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen er på tilsvarende vilkår som fastsat efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder samt til at gennemse kontrakter m.v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder.

Stk. 8. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 8.000 kr. inklusive afgift, skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan give den oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger efter stk. 1-5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den oplysningspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af

§ 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anwise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves.

§ 76. Andre offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling eller tilbagebetaling.

Stk. 2. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen er på tilsvarende vilkår som fastsat efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn på de hovedposthuse, der modtager pakker m.v. fra udlandet. Der kan tilsvarende foretages eftersyn hos virksomheder, der modtager pakker m.v. fra udlandet til besøgelse her i landet.

§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud udstedt i medfør af § 47, stk. 8 og 9, § 55 c, stk. 1, § 55 d, § 74, stk. 5, og § 75, stk. 9, eller regler udstedt i medfør af § 55 e. Dagbøderne ifaldes, indtil påbuddet eller pligten efterkommes. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag. Daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud udstedt i medfør af § 74, stk. 5, eller § 75, stk. 9, kan ikke gives fra det tidspunkt, der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterkommes.

§ 78. På byggepladser på privat grund, hvor der foregår nybyggeri, reparation, modernisering, ombygning el. lign. af fast ejendom, skal den eller de virksomheder, der udfører arbejde på stedet, opsætte skilte, hvoraf det tydeligt fremgår, hvem der udfører arbejdet, medmindre leverancen eller entreprisesummen for den enkelte virksomhed ikke overstiger 50.000 kr. inklusive afgift, arbejdet udføres og afsluttes i løbet af én arbejdsdag, eller hvor dette ikke er praktisk muligt, fordi arbejdet foregår på en byggeplads vedrørende etagebyggeri i et tæt bebygget område. Virksomheder, der er hjemmehørende i udlandet, skal herudover skilte med deres registrering i RUT-registeret.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om skiltens udformning, indhold og placering på byggepladser efter stk. 1.

§ 78 a. Til brug for afgiftskontrollen skal ejere af virksomheder med personlig hæftelse for virksomhedens forpligtelser, herunder til at svare afgift efter denne lov, i forbindelse med afgivelse af oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, give told- og skatteforvaltningen oplysning om skyldig eller tilgodehavende afgift efter denne lov ifølge regnskabet for det regnskabsår, der ligger til grund for oplysningerne til told- og skatteforvaltningen vedrørende indkomsten fra virksomheden.

Kapitel 20

Særligt for betalingstjenesteudbydere

§ 79. Ved anvendelse af reglerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) **Betalingstjenesteudbydere:** Enhver af de kategorier af betalingstjenesteudbydere, som er anført i artikel 1, stk. 1, litra a-d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF, eller en fysisk eller juridisk person, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 32 i det nævnte direktiv.

- 2) Betalingstjeneste: Enhver af de forretningsaktiviteter, som er anført i punkt 3-6 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 3) Betaling: En betalingstransaktion som defineret i artikel 4, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF eller en pengeoverførsel som defineret i det nævnte direktivs artikel 4, nr. 22, med forbehold for de undtagelser, der fremgår af artikel 3 i det nævnte direktiv.
- 4) Betaler: En betaler som defineret i artikel 4, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 5) Betalingsmodtager: En betalingsmodtager som defineret i artikel 4, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 6) Hjemland: Et hjemland som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 7) Værtsland: Et værtsland som defineret i artikel 4, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 8) Betalingskonto: En betalingskonto som defineret i artikel 4, nr. 12, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 9) IBAN: IBAN som defineret i artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009.
- 10) BIC: BIC som defineret i artikel 2, nr. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009.

§ 80. Betalingstjenesteudbydere skal for hvert kalenderkvartal føre et tilstrækkelig detaljeret register over betalingsmodtagere og betalinger i forbindelse med de betalingstjenester, som de udbyder, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog stk. 2:

- 1) En betalingstjenesteudbyder udbyder grænseoverskridende betalinger. En betaling anses for at være en grænseoverskridende betaling, når betaleren befinder sig i et EU-land og betalingsmodtageren befinder sig i et andet EU-land, på et tredjelandsområde eller i et tredjeland, jf. § 80 a.
- 2) En betalingstjenesteudbyder udbyder betalingstjenester svarende til mere end 25 grænseoverskridende betalinger til den samme betalingsmodtager i løbet af et kalenderkvartal. Antallet af de grænseoverskridende betalinger beregnes ud fra de betalingstjenester, der udbydes af betalingstjenesteudbydere pr. EU-land og pr. identifikator, jf. § 80 a, stk. 2. Hvis en betalingstjenesteudbyder har oplysninger om, at en betalingsmodtager har flere identifikatorer, foretages beregningen pr. betalingsmodtager.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 finder ikke anvendelse på betalingstjenester, der udbydes af en betalers betalingstjenesteudbydere, hvis det fremgår af betalingstjenesteudbyderens BIC eller enhver anden for-

retningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen og det sted, hvor vedkommende befinder sig, at mindst én af betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere befinder sig i et EU-land. Betalerens betalingstjenesteudbydere skal ikke desto mindre medtage disse betalingstjenester i den beregning, der er omhandlet i stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Oplysninger i registeret nævnt i stk. 1 skal opbevares af betalingstjenesteudbyderen i et elektronisk format i en periode på 3 kalenderår fra udgangen af kalenderåret for betalingsdatoen.

Stk. 4. Er Danmark enten hjemland eller værtsland for betalingstjenesteudbyderen, skal oplysningerne i registeret nævnt i stk. 1 gøres tilgængelige for told- og skatteforvaltningen ved hjælp af en elektronisk standardformular i overensstemmelse med artikel 24 b i forordning (EU) nr. 904/2010 med senere ændringer. Oplysningerne skal gøres tilgængelige for told- og skatteforvaltningen senest ved udgangen af den måned, der følger det kalenderkvartal, som oplysningerne vedrører. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis de respektive oplysninger skal gøres tilgængelige for et andet EU-land efter tilsvarende regler, som følge af at dette EU-land er værtsland.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger registeret efter stk. 1 skal indeholde.

§ 80 a. Betaleren som nævnt i § 80, stk. 1, nr. 1, anses for at befinde sig i det EU-land, der svarer til

- 1) IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto eller enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betaleren og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig, eller i mangel af sådanne identifikatorer
- 2) BIC-koden eller enhver anden forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen, der handler på vegne af betaleren, og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig.

Stk. 2. Betalingsmodtageren som nævnt i § 80, stk. 1, nr. 1, anses for at befinde sig i det EU-land, på det tredjelandssområde eller i det tredjeland, der svarer til

- 1) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto eller enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betalingsmodtageren og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig, eller i mangel af sådanne identifikatorer
- 2) BIC-koden eller enhver anden forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen, der handler på vegne af betalingsmodtageren, og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig.

§ 80 b. Har en betalingstjenesteudbyder forsøgt indberetning efter § 80, stk. 4, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige betalingstjenesteudbyder, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl el.lign., skal den indberetningspligtige betalingstjenesteudbyder foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.

§ 80 c. Betalingstjenesteudbydere skal opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal føres i registeret, jf. § 80, stk. 1, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal føres i registeret. Grundlaget for de oplysninger, der skal føres i registeret, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal føres i registeret, skal opbevares i 3 kalenderår fra udgangen af kalenderåret for betalingsdatoen.

§ 80 d. Overholdes kravene, jf. § 80, stk. 1, 3 eller 4, eller regler fastsat i medfør af § 80, stk. 5, ikke, kan told- og skatteforvaltningen give påbud om overholdelse af kravene inden en fastsat frist og om betaling af daglige bøder fra overskridelse af fristen, og indtil påbuddet efterkommes.

Kapitel 21

Straffebestemmelser

§ 81. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.,
- 2) overtræder § 4, stk. 5, 3. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 3, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 38 a, § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 6, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 7, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 55 d, § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, § 78, stk. 1, eller § 80, stk. 1, 3 eller 4,
- 3) overtræder angivelsesfristen i § 62, stk. 1 eller 2,
- 4) undlader at foretage anmeldelse efter § 65, stk. 2, 1. pkt., eller overtræder anmeldelsesfristen i § 65, stk. 2, 2. pkt.,
- 5) undlader at efterkomme et påbud efter § 29, stk. 2, § 38, stk. 3, 1. pkt., eller § 55 c, stk. 1, eller en pligt efter regler udstedt i medfør af § 55 e,
- 6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer eller ydelser, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå, eller
- 7) i forbindelse med tvangsauktioner afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om tvangsauktionssalgets afgiftsmæssige behandling.

Stk. 2. I forskrifter, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelserne i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde for den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, fortier oplysninger eller undlader at foretage den fornødne egenkontrol af oplysninger om virksomheders momsregistreringsnumre og dertil knyttede navne eller adresser, som efter regler i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem skal meddeles og kontrolleres for at fastslå status for virksomheder, der indgår i afgiftspligtige transaktioner med varer eller ydelser inden for EU.

Stk. 3. Den, som begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289 straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.

Stk. 4. Den, der forsætligt som led i virksomhed udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af et afgiftstilsvaret. Begås handlingen groft uagtsomt, er straffen bøde.

Stk. 5. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at vedkommende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sin forpligtigelse til at medregne vederlaget til afgiftstilsvaret eller til rettidigt at afregne afgiftstilsvaret, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Begås handlingen af groft uagtsomt, er straffen bøde.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 7. §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

§ 81 a. Virksomheder, der efter § 74, stk. 5, jf. stk. 4, eller § 75, stk. 9, modtager et påbud om indsendelse af oplysninger eller materiale og undlader senest 4 uger efter den i påbuddet fastsatte frist at efterkomme påbuddet, straffes med bøde.

Stk. 2. Virksomheder, der efter udløbet af 4-ugersfristen i stk. 1 modtager en skriftlig meddelelse fra told- og skatteforvaltningen om at efterkomme påbuddet som nævnt i stk. 1, straffes med bøde, hvis påbuddet ikke efterkommes senest 14 dage efter meddelelsens modtagelse. Der straffes med bøde efter 1. pkt., indtil påbuddet efterkommes.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 82. (Ophævet)

Kapitel 22

Eftergivelse

§ 83. (Ophævet)

Kapitel 23

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 84. Loven træder i kraft den 1. juli 1994 og finder anvendelse på transaktioner, der finder sted fra og med denne dato.

Stk. 2. Uanset § 11, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., skal der indtil den 1. januar 1995 betales afgift ved erhvervelse af varer afgiftsberigtiget som brugte varer m.v. i salgslandet.

Stk. 3. Virksomheder, der driver kursusvirksomhed, som er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., skal registreres pr. 1. juli 1994 og betale afgift af kursusvirksomhed, der afholdes fra og med denne dato.

Stk. 4. § 14, nr. 2, 3. pkt., og § 34, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., nr. 3, 3. pkt., og nr. 4, 2. pkt., har først virkning fra og med den 1. januar 1995.

Stk. 5. § 27, stk. 4, har virkning for rabatter, der ydes fra og med den 1. juli 1994.

Stk. 6. § 30, stk. 3, og § 49, stk. 2, nr. 3, finder først anvendelse ved salg af kunstgenstande fra og med den 1. januar 1995. Indtil denne dato er kunstneres levering af egne kunstværker fritaget for afgift for så vidt angår:

- 1) Varer henhørende under KN-kode 97 01-97 03.
- 2) Tapisserier og vægtekstiler henhørende under KN-kode 58 05 og 63 04 udført i hånden på grundlag af kunstnerens originale tegninger, såfremt der kun er ét eksemplar af hver.
- 3) Originale keramiske produkter og mosaikker på træ.

Stk. 7. Reglerne i § 43, stk. 3, nr. 2, om regulering for investeringsgoder, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag, har virkning for investeringsgoder, der anskaffes fra og med den 1. juli 1994.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning og med virkning indtil den 1. juli 1996 give tilladelse til fællesregistrering, selv om kravet om fuldt ejerskab i § 47, stk. 4, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 9. Reglerne i § 79, stk. 4, finder anvendelse på klager m.v., der indbringes for nævnet fra og med den 1. juli 1994. Reglerne i § 79, stk. 6, finder anvendelse på afgørelser, der træffes af told- og skatteforvaltningen fra og med den 1. juli 1994. Reglerne i § 80, stk. 2 og 3, finder anvendelse på klager, der indbringes fra og med den 1. juli 1994. Reglerne i § 80, stk. 4, finder anvendelse på administrative afgørelser, der træffes fra og med den 1. juli 1994.

Stk. 10. Lov nr. 102 af 31. marts 1967 om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 41 af 1. februar 1993, som ændret ved lov nr. 487 af 30. juni 1993, ophæves.

§ 85. Reglerne i kapitel 17 har virkning for videresalg af brugte varer, kunstgenstande, samlereobjekter eller antikviteter, der er leveret til virksomheden fra og med den 1. juli 1994, jf. dog stk. 2. For brugte

varer m.v., der leveres til virksomheden af en virksomhed registreret for merværdiafgift i et andet EU-land, må leverancen dog ikke være sket inden den 1. januar 1995.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 17 kan uanset stk. 1, 1. pkt., anvendes ved videresalg af brugte varer m.v., der er leveret til virksomheden inden den 1. juli 1994, såfremt virksomheden kan fremlægge dokumentation for den enkelte vares indkøbspris og kan godtgøre, at der ikke i forbindelse med købet er betalt afgift af den pågældende vare, eller at afgift af varen ikke kan medregnes til den indgående afgift.

Skatteministeriet, den 27. februar 2024

P.M.V.
JENS BRØCHNER

/ Jeanette Rose Hansen

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/2235/EU af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudbydere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv 2020/1756/EU af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv 2021/1159/EU af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1.
- 2) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 290, side 1, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 284, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning 2019/2026/EU af 21. november 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 313, side 14. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

- ³⁾ Ved § 2, nr. 7, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 udgik »omfattet af den omfattede særordning« i momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt. Ændringen var alene en sproglig rettelse, der ikke havde materiel betydning. Ved ikrafttrædelse af denne ændringsbestemmelse var den gældende formulering i momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt. imidlertid: »1. pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej«. Ændringsbestemmelsen indeholdt derfor en sproglig fejl. Den tiltænkte ordlyd er medtaget i denne lovbekendtgørelse. Den sproglige fejl vil blive rettet ved førstkommende lejlighed.

Bilag 1

Varebeskrivelse	KN-nummer
1. Tin	8001
2. Kobber	7402 7403 7405 7408
3. Zink	7901
4. Nikkel	7502
5. Aluminium	7601
6. Bly	7801
7. Indium	ex 8112 91 ex 8112
8. Korn uafskallet ris	1001 til 1005 1006 1007 til 1008
9. Olieholdige frø og frugter Kokosnødder, paranødder og akajounødder Andre nødder Oliven	1201 til 1207 0801 0802 071120
10. Frø og bønner (herunder sojabønner)	1201 til 1207
11. Ubrændt kaffe	0901 11 00 0901 12 00
12. Te	0902
13. Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte	1801
14. Råsukker	1701 11 1701 12
15. Gummi, i ubearbejdet form eller som plader eller bånd	4001 til 4002
16. Uld	5101
17. Kemiske produkter, bulk	Kapitel 28 og 29
18. Mineralolie (herunder propan og butan samt råolie)	2709 2710 2711 12 2711 13
19. Sølv	7106
20. Platin (palladium, rhodium)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
21. Kartoffler	0701
22. Vegetabiliske fedtstoffer og olier og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede	1507 til 1515